

S
D
E
D
E
D
E
R
Z
E
S
.

En rigtig Ulveunge.

Nº 2
NOVEMBER
• 1931 •

• MAGASIN •

Spejderhat

(reglementeret bedste Kvalitet) **5,50**

Af Drengkorpsenes farveløse Graa udskiller Spejderuniformen sig som værende langt den fineste. Det er rigtig en Dragt for en rask Dreng, og det karakteristiske for den er Spejderhatten. Derfor bør enhver Spejder gaa med denne.

**Lembekes
Friluftsudstyr A/S**
Nørreg. 15, K. - Byen 4986

Reserveret
LOUIS HANSEN

til ethvert Maaltid

Naar som helst De er sulten, saa nyd Kellogg's Corn Flakes med kold Mælk eller Fløde. Om Morgenens, til Frokost eller Aftensmad.

De er vidunderlige — imellem Maaltiderne eller til et hvilket som helst Maaltid. Lige sunde for unge og gamle. Let at servere. Skal ikke koges.

Kellogg's
CORN FLAKES

Faas hos alle Urtekræmmere
— i den rød-grønne Pakke.

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 55

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
Huslejtab ved Ildebrand.)

Tag Konserver

med paa Turen.

Dankof Kødkonserver.

60 forskellige Retter.

Statskontrol 353.

Aug. Olsen, Thrane & Co. A/S

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

NOVEMBER

1931

En Mindesten for Dyredoktoren

EN SMUK MINDEFEST blev Søndag den 20. September afholdt ude ved „Kildebakken“, Roskildespejdernes Tropshus. — Den, der fremfor nogen har faaet Kildebakken bygget, var afdøde Tropsfører, Dyrlæge Gotfred Hansen. Det var mange Timer og meget Arbejde, han har ofret ikke alene Roskildespejderne, men hele det danske Spejderkorps. Det var derfor naturligt, at de gamle Roskildespejdere gerne vilde mindes denne deres Fører. En smuk Kampesten var fundet ude paa en af Markerne. Ved „Kildebakken“ lavede de en lille Jordhøj og paa denne anbragte man Stenen, paa hvilken der er indhugget: „Dyredoktoren byggede Kildebakken 1926“.

Stenen afsløredes den 20. September. En meget nær Ven af Gotfred Hansen, Pastor Thaning Kernerup, holdt, efter at tidligere Tropsfører Svend Mandrup havde budt velkommen, en smuk Mindetale om sin afdøde Ven, hvem han mindedes som Manden med det rene Hjerte, om hvem Jesus siger, at han skal se Gud, og som prises lykkelig. Gotfred Hansen var en lykkelig Mand, fordi der var saa meget, der glædede ham i Livet.

Derefter mindedes Korpsets Repræsentant, Pa-

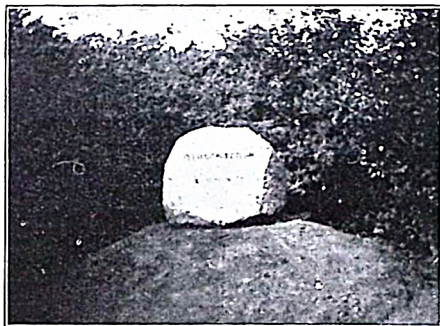
stor Fritz Lerche, Gotfred Hansen som den rette Førsikkelse. En Fører, der vilde noget, ogsaa med den Ungdom, han færdedes iblandt. En Fører, der satte noget ind paa det, han vilde. Man fik ogsaa dette Indtryk gennem hans Sangbog, hvor han aldrig vilde gaa paa Akkord overfor de ringere Sange. Gotfred Hansen var et Eksempel

for sine Fører-kammerater indenfor Korpset. Han forenede i sit Væsen Myndighed og Dygtighed med drengeagtig Kaalhed og Kammeratlighed. Intet Under derfor, at hans Drenge elskede ham, og hans Medborgerne ærede og respekterede ham. En af de fremtrædende Karakteregenskaber hos Dyredoktoren var hans Gæstfrihed. Altid stod hans smukke Hjem aabent for Spejderne. Kort før sin

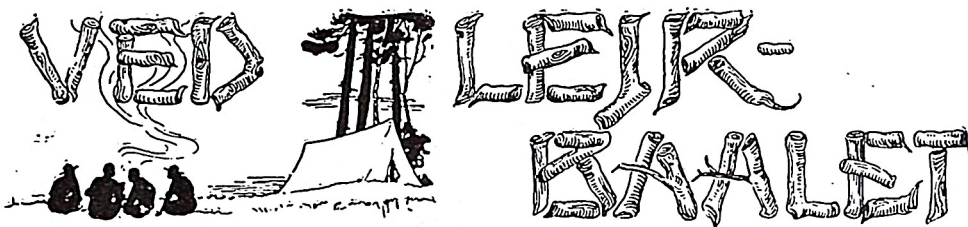
Sygdom og alt for tidlige Død var Gotfred Hansen blevet Medlem af Korpsets øverste Ledelse.

Til Slut takkede Gotfred Hansens Moder for den smukke Mindesten, hvorigennem gamle og unge Spejdere tillige med Tropsraadet vilde hædre hendes Søn. — Medens alle sang „Fra Himlen er du faldet —“, blev Flaget strøget, og Mindefesten til Dyrlæge Gotfred Hansens Ære var endt.

Fritz Lerche.

Den smukke Kampesten.

To nye Navne i Korpsets Æresrulle.

Spejder Carl Willumsen, Klintekongens Trop, Storehedinge, og Spejder Otto Hahn, Vedels Egne, 1. Københavns Division, staar nu opført i Korpsets Æresbog over fremragende Spejdere, og begge har gjort sig fortjent dertil paa ægte Spejdervis.

Carl Willumsen

er 16 Aar og en god Svømmer. En Dag, da han var nede at bade ved Rødvig Strand, reddede han en ung Mand fra at drukne, — saaledes som I har læst i sidste Nummer af Magasinet.

For sin raske Bedrift har Carl Willumsen faaet tildelt Korpsets Broncekors for Livredning.

Otto Hahn.

En Sommerdag skete der en Ulykke ud for Skovshoved, idet to berusede Personer kæntrøde med en Baad. En Fiskerbaad i Nærheden kom til og reddede den ene af dem, men den anden gik til Bunds, og ingen af Fiskerne turde springe ud efter ham. I det samme kom en af Turistbaadene, der gaar fra Klampenborg til København, forbi, og da der fra Fiskerbaaden blev raabt, om der var nogen, som kunde svømme, sprang Otto Hahn straks i Vandet og dykkede til Bunds efter den forulykkede.

Det lykkedes ham ikke første Gang at finde ham, hvorfor han gik op til Overfladen for at faa nyt Vejr, og derefter dykkede han ned igen. Denne Gang fik han fat i Manden og fik ham bragt op til Overfladen og ombord i Fiskerbaaden. Otto Hahn gik straks i Gang med Oplivningsforsøg, og flere andre fortsatte, men det var umuligt at kalde den druknede til Live.

Otto Hahn.

Otto har faaet tildelt Korpsets Sølvme-

dalje for rask Daad, og han bærer den med Ære.

De to Spejdere

har kastet Glans over Spejdernavnet ved deres modige og dygtige Optræden, og hele vort Korps kan være stolte af at tælle dem blandt Korpsets Spejdere. Det er ikke Modet alene, det kommer an paa, det er i høj Grad Dygtigheden, og det er glædeligt at høre, at den eneste, der paa Rødvig Strand straks tog Offensiven, var en Spejder, og at Fiskerne knapt havde endt deres Raab, før en Spejder sprang overbord for at gøre sin Spejderpligt. Hvorfor? Fordi de er dygtige Svømmere.

Otto Hahn og Carl Willumsen, I bærer med Hæder jeres Korps' Udmærkelse.

Duelighedstegn.

Tænk paa de to, jeg her har fortalt jer om, og tænk paa jer selv. Kan I noget? Bruger I jeres Tid til at dygtiggøre jer paa mange Omraader, saa at I bliver noget værd blandt Spejdere og blandt Mænd?

Nu er Tiden inde til at erhverve sig Dygtighed som Spejdere, og det nye Hæfte, som Korpset lige har udgivet, giver jer gode Oplysninger om de Duelighedstegn, I kan tage.

Lad os igen faa et Korps, hvor alle Spejderne ser ud som Spejdere i deres Paaklædning og viser sig som dygtige Spejdere, der bærer deres vel-erhvervede II Klasses og I Klasses Mærker paa venstre Arm og deres Duelighedstegn paa højre Arm. Vi er ikke et Korps af Drengene i Khahibløse, men af Spejdere, der duer noget. Lad os se det. Og lad andre se det.

Carl og Otto havde en Chance for at vise, at de duede, vis I paa jeres Maade, at I ogsaa hører til dem, der duer.

INDBINDING AF BØGER

KLÆDER SKABER FOLK", siger man. Selv om man ikke kan overføre dette direkte paa Bøger og sige, at et smukt og solidt Bogbind er en Garanti for en god Bog, saa er der dog den Sandhed deri, at det forhøjer Bogens Værdi ogsaa ud over selve Bindets Værd.

En god Bog er som en god Ven. Den bringer én nye Tanker, klarer endnu uafklarede Tanker for én, den giver Viden om Ting og Forhold, der ligger udenfor Dagliglivet. Som med en fortrolig Ven drøfter man med Bogen Livets smaa og store Spørgsmaal og har den Fordel, at man altid kan have den hos sig.

En saadan Bog, som man ofte tyr til, er det værdt at ofre et godt Bind. De moderne Fabriksbind, der er billige og undertiden ganske fikse, holder sjældent ret længe. En hæftet Bog ødelægges let. Alle kender disse skævragede Bøger med knækkede og snavsede Blade. En godt indbundet Bog kan derimod gaa i Arv fra Slægt til Slægt og stadig være velbevaret.

Indbind derfor de gode Bøger og gør det selv. Det er først et Spørgsmaal om Økonomi. Indbinder man selv sine Bøger, sparer man fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ af Bogbinderprisen, men det kræver Tid og Arbejde — og det giver Arbejdsglæde. Selvfølgelig er veigjort!

EN AMATØR behøver ikke som Bogbinderen at regne med det daglige Brød som Frugten af sit Arbejde. Han bruger sin Fritid og kan give sig Tid til at „kæle“ for sin Bog. Man kan derfor se Amatørarbejder, der ikke alene staar paa Højde med den faglærtes, men ogsaa undertiden højere. Skal en Amatør kunne naa dertil, kræves først og fremmest Ordenssans og Akkuratesse. Uden disse Egenskaber bliver Bogbinderiet en Ynk at se paa; mere til Ærgrelse end til Glæde. Men har man Anlæg for Orden og Akkuratesse, kan de udvikles under Arbejdet.

Saa godt som alle, der har en Smule Haandsnilde og er i Besiddelse af de nævnte Egenskaber, kan lære Bogbinderi; men det har ligesom alle andre Haandværk sin Teknik, der er udviklet gennem Generationer. Man maa derfor ikke tro, at man kan lære Bogbinding efter en Beskrivelse, hvor fyldig den end er. Man behøver dog heller ikke at staa fem Aar i Lære. Et Kursus paa en Sløjfskole, en Bogbinderskole eller hos en Bogbinder er tilstrækkeligt til at give det Grundlag, hvorpaa man selv kan arbejde videre.

EN TROP, der sætter sig for at arbejde med Bogbinderi i en Vinter eller to, griber Sagen bedst an ved at formaa en Fogbinder (Fagmand eller Amatør) til at give en i atrolje (maaske en særlig „Bogbinder“-Patrolje) et Kursus. Tropsassistent, Fører eller et Par ældre Spejdere lærer en Sæson og underviser den næste! Værktøj kan ofte købes brugt til en billig Penge. En Annonce kan undertiden henlede en „gammel“ Amatørbogbinders Opmærksomhed paa Værktøj, som forlængst er lagt paa Hylden. „Det kan Spejderne faa!“ En Del Værktøj kan f. Eks. fremstilles af Spejderne, der tager Sløjdmærket.

Den Trop, som i en Vinter kaster sig over Arbejdet — under kyndig Vejledning — vil vinde baade Respekt om sit Arbejde og skabe mange Venner, knytte (tvivlende) Fædre til Arbejdet i Tro paa dets Nytte og ved Udstilling med Salg af „Værkerne“ for Øje kunne faa en god Skilling i Tropkassen!

Ved Indbindingen kan der blive Tale om at bruge Skind (Gedeskind, Kalveskind, Hajskind, Faareskind eller Ruskind), Shirting, Stof eller Papir. Men det gælder her som overalt, at det bedste baade er det billigste i Længden og det, man har mest Glæde af, — og det bedste er Skind. Af Skind maa man igen vælge det bedste, nemlig Gedeskind eller Kalveskind. Dog er det klogt at indbinde en Del Bøger (ca. 12) i Shirting, før man begynder med Skind. Shirtingbindet er hurtigere og kræver ikke saa megen Omhu som Skindbindet. Men har man faaet „Shirtingbindet“ lært grundigt, kan man tage fat paa „Skindbindet“. Det vil da ikke volde større Vanskelighed, naar man er under kyndig Vejledning.

TIL SLUT et Par Smaabemærkninger. Det er klogest og mest økonomisk at have 4—6 Bøger i Arbejde samtidig. Paasætning af Titel bør man overlade til en dygtig Forgylder.

Man vil nedenfor finde en skematisk Arbejdsplan, som kan være til Støtte for dem, der har faaet et Kursus.

BIND MED SHIRTING

I. Forberedelse til Hæftning.

Hæfterne. Den hæftede Bog skilles ad, ved at man klipper Hæftesnoren over.

1. Hæfterne i Presse.
2. H. ($\div$ l. H.) saves i Ryggen (7 Spor).
3. De første og de 2 sidste H. klistres. Forsatspapir.

2. Jaconet paasættes (Fig. 1).
3. Falsen dannes.

II. Hæftning.

Selve Hæftningen (Fig. 2).

1. Traad Nr. 12 til tykke Hæfter, Nr. 35 til tynde.
2. Der begyndes med sidste H. sammen med Forsatspapir; store Sting i Forsatspapiret. Efter Hæftningen.
1. Ryggen hamres.
2. Falsen klistres til næstførste og næstsidste Hæfte.
3. Hæftesnoren opfløses og klistres paa Afsætningsfalsen (Fig. 3).

III. Ryg og Snit.

1. Ryggen limes.
2. Forsnittet skæres.
3. Ryggen rundes.
4. Falsen hamres (lav) i Presse og renses med Klister.
5. Endesnittene skæres.
6. Snitfladerne behandles (Sandpapir; Sprængning eller Farvning og Glitning).
7. Kapitelbaand paa Ryggen og Papir (limes).

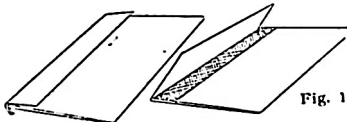

Fig. 1.

IV. Løsrøg.

1. Løsrøg tilskæres af tyndt Pap i rigelig Længde og i rigtig Bredde (maal paa det bredeste Sted af Ryggen).
2. L. paasættes med en bred Strimmel Papir og Klister.
3. Presning.

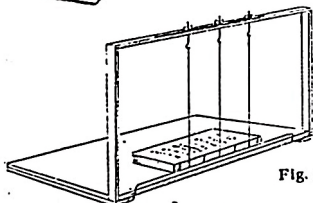

Fig. 2.

V. Pap.

1. Pap tilskæres, renskes paa inderste Kant og glittes.
2. Pap paasættes Ansætningsfalsen med Klister (Falsen mellem Falsen og Pappen).
3. Presning.
4. Formering — Glitning af Papkanten.

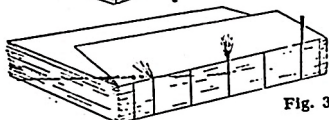

Fig. 3.

VI. Shirting.

Hjørner.

1. Hjørner tilskæres efter Maal.
2. Hjørner limes paa Ryg.

1. Ryggens Længde: Bogens Længde + 3 cm.
2. Ryggens Bredde: Fra Pap til Pap over Ryggen + 2,3 cm.
3. Limes paa.

VII. Papir.

Beklædningspapir.

1. Tilskæres.
2. Limes paa med tynd Lim.
3. Renses indvendig.
1. Klister paa Forsatspapir.
2. Presning.

BIND MED SKIND

I. Forberedelse til Hæftning.

Hæfterne.

1. Hæfterne i Presse.
2. H. (+ 1. H.) saves i Ryggen.
3. De 2 første og de 2 sidste H. klistres.
4. Titelblad paasættes med Glanslæred.

Forsatspapir.

1. Forsatspapiret tilpasses og foldes.
2. Jaconet paasættes (Fig. 1).
3. Falsen dannes.

II. Hæftning.

Selve Hæftningen (Fig. 2).

1. Traad Nr. 12 til tykke Hæfter. Derefter Nr. 18—25—30—35 til tyndere Hæfter.
2. Hæftningen begynder med sidste Hæfte. Efter Hæftningen.
1. Ryggen hamres.
2. Falsen klistres til næstsidste og næstførste H.
3. Hæftesnoren fløses og trækkes ind under Ansætningsfalsen.

III. Ryg og Snit.

1. Ryggen limes.
2. Forsnittet tilskæres.
3. Ryggen rundes.
4. Falsen hamres (dyb) i Presse og renses med Klister.
5. Endesnittene skæres.
6. Snitfladerne behandles (Sandpapir, Sprængning eller Farvning og Glitning).
7. Kapitelbaand og Papir limes paa Ryggen.

IV. Pap.

1. Papterkørelse efter Falsens Højde.
2. Pap tilskæres og fores.
3. Pap skæres rent paa 3 Sider og glittes.
4. Pap paasættes med Klister — fast til Falsen (foret Side ind, Snorene udenpaa).
5. Presning.
6. Pap beskæres paa Forkanten, glittes.
7. Løsrøg tilskæres paa tyndt Pap i Bredde og Længde. (Forhøjningen limes paa, tilskæres og files) (Fig. 4).

V. Skind.

Hjørner.

1. Tilmaales efter Papmodel (3 eller 4 cm).
2. Skærpes.
3. Paasættes med Klister.

Ryggen.

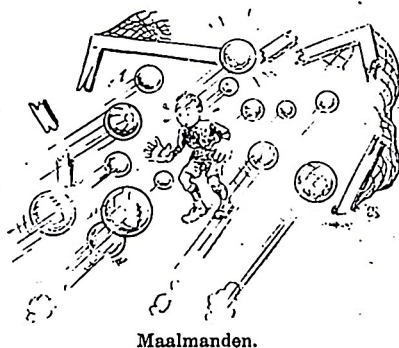
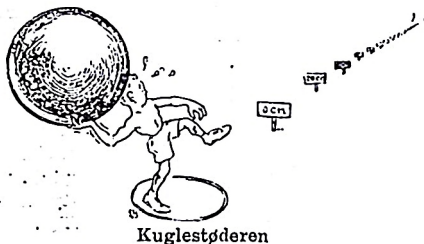
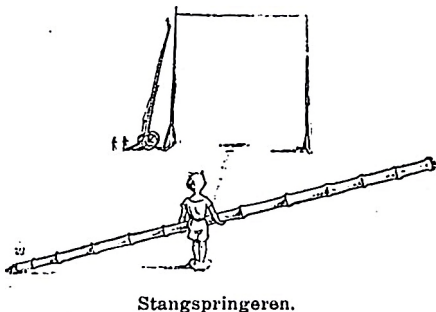
1. Længde: Bogens L. + 3 cm.
2. Bredde: Bogryggen + 2,3 cm eller 2,4 cm efter Bogens Bredde).
3. Skærpes.
4. Løsrøggen paaklistres Skindryggen og rundes over Bogen.
5. Skindryggen paasættes (Bogen i Presse) og presses lidt.
6. Skindryggen stoppes ind ved Enderne.
7. Ryg og Hjørner skærpes paa Retsiden (Maal og Streg).

VI. Papir.

Beklædningspapir.

1. Tilskæres (hver for sig).
2. Paasættes med A. Lim.
3. Renses af indv. (hvis Skindet er tykt, fores op).
1. Oppapning.
1. Lim paa Forsatspapiret.
2. Falsen pappes op (Bogen aaben 1 Time).
3. Presning med Glanspap under Bindet.

Hvordan en ung Idrætsmand føler,

naar han første Gang starter i en Konkurrence.

Lord Baden-Powell bliver Æresdoktor ved Cambridge-Universitetet.

Verdensspejderchefen rejser den 7. November til Cambridge, hvor det berømte Universitet har ønsket at udnævne ham til juridisk Æresdoktor. B.-P. vil blive ledsaget af Lady Baden-Powell, som skal holde et Foredrag paa Raadhuset i Cambridge om Pigespejderbevægelsen og dens Indsats for Verdensfreden.

En smuk Oplevelse.

Det var en smuk Sommeraften. En af mine Kammerater og jeg ankom til Flensborg efter en Cykeltur i det nordlige Tyskland.

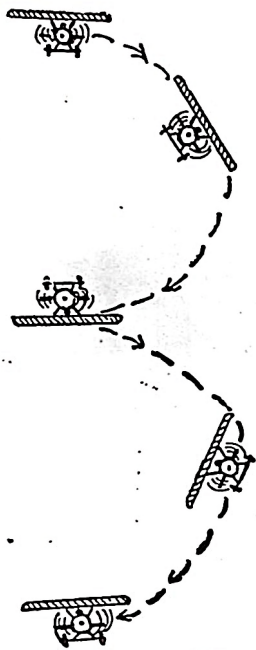
Efter at have fundet os et Logi, gik vi ud for at se paa Byen og dens nærmeste Omgivelser,

og i Aftenens Løb aflagde vi Besøg paa den danske Kirkegaard.

Det var Isteddagen, og paa Gravene for de danske, som ofrede Livet for Fædrelandet i Slaget ved Isted, var der lagt Blomster og Kranser. Mange Mennesker havde indfundet sig paa Kirkegaarden, og i det Øjeblik, vi naaede hen til Gravstederne, istemte et dansk Sangkor:

Slumrer sødt i Slesvigs Jord!
Dyrekøbt den blev ved eder;
Sommeren sit Blomsterflor
over eders Grave breder!
Mindet flyver som en Fugl
hen over Slesvigs Vange,
synger dér fra Gravens Skjul
ensomt sine simple Sange.

Vi blev grebet af en forunderlig Stemning, og for os begge staar denne Oplevelse, hvor lille den end kan synes, dog som et uforglemmeligt Minde.
E. Nielsen.

En vanskelig Form for Looping, der kaldes „Trea“.

Lidt om *Looping* og andre Luftkunster.

*Naar dristige Mænd
leger med Livet.*

For et Par Aar tilbage kunde det ofte ske, at man i København saa Folk staa stille paa Gaderne med tilbagelænet Hoved. Biler og Sporvogne standsede og Vognstyrerne stak Hovedet ud for at faa noget af Oplevelsen med, det var nemlig en eller anden af de dristige Militærflyvere, der var paa Vingerne og oppe i 1000 m's Højde morede sig med at loop'e og spinne, og hvad det nu hedder alt sammen.

Det ser man ikke mere nu. Der skete et Par Ulykker kort Tid efterhinanden, hvorved Aeroplanerne dum-

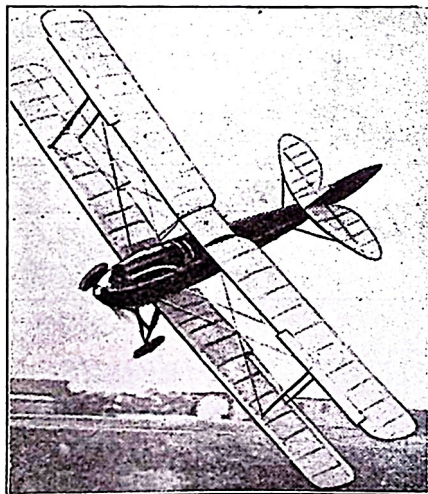
pede ned midt i Byen, heldigvis uden at ramme Mennesker paa Jorden, men i begge Tilfælde blev Flyverne dræbt, og det kunde ligesaa godt være sket, at de var faldet paa en eller anden befærdet Gade, hvorved en Mængde Mennesker kunde være blevet dræbt og lemlæstet. Saa blev det forbudt Flyverne at flyve ind over Byen, og vil man nu se Kunststykker, maa man gaa ud paa Flyvepladsen, naar der er Opvisning. Det er noget, der altid trækker mange Folk. Jo mere fjollet Flyverne kan tumle deres Maskiner i Luften, jo mere begejstrede er Folk.

Hvorfor laver Flyverne nu alle disse Kunster? Er det ikke unødvendigt at udsætte sig og Maskinen for alle disse Krumspring! Her maa vi først huske, at de Kunstflyvere, vi ser, er militært uddannede, og i Militærflyvningen har Akrobatflyvningen den største Betydning. Er man i Kamp med en Modstander, og man ved en pludselig Manøvre kan komme ovenover ham, vil man være næsten sikker paa at gaa af med Sejren. Flyver ens Maskine langsommere end Modstanderens, kan man kun gøre sig Haab om at undslippe ved at lave alle mulige Krumspring, f. Eks. ved at dreje Maskinen helt rundt ved det saakaldte Immelmannssving, der er opkaldt efter en engelsk Flyver, der under Krigen opøvede en stor Færdighed i dette Kunststykke.

Men ogsaa for en Ruteflyver har det sin store Betydning, at han er vant til Luftakrobatik. Man

maa huske, at Flyvemaskinen er endnu ikke det sikre Samfærdselsmiddel, som et Eksprestog er. Der kan rejse sig Storme, der kan tumble haardt med en Maskine, som kæmper sig frem igennem Uvejret, der kan pludselig være Lufthuller, saa Maskinen falder en Snes Meter, og alle disse mangeartede Situationer beherskes naturligvis kun af den, der fuldt ud kender sin Maskine og véd, hvad han kan byde den under alle Forhold.

Et af de almindeligste Kunststykker i Luften er „Looping the loop“, en Manøvre, hvorved man tvinger Maskinen opad eller nedad i en Kurve, saa man paa et givet Tidspunkt kommer til at sidde med Hovedet nedad. En Kuldbøtte i Luften altsaa. — Looping er en gammel Opfindelse, der første Gang udførtes af den franske Flyver Pégoud, der var ansat hos Luftpioneren Blériot, i Aaret 1913 i September Maaned. D. v. s. allerede i April samme Aar havde en fransk Kaptajn ved Navn Aubry udført det samme Kunststykke, — men rigtignok ikke med sin gode Vilje. Han havde fløjet ganske normalt og uden at tænke paa noget ondt i et Par Hundrede Meters Højde, da et pludseligt, kraftigt Vindstød greb ham bagfra og vendte op og ned paa Maskinen. Det var en yderst ubehagelig Situation, for Maskinen var ikke indrettet til den Slags, og han var ikke

En Flyver i et dristigt Sving tæt over Jorden.

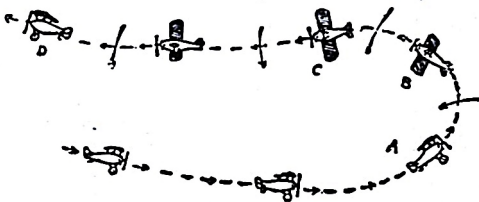
spændt fast med Seler, saa han maatte klamre sig fast til Grejerne saa godt han formaaede, og ved sin store Koldblodighed lykkedes det ham at faa Maskinen bragt paa ret Køl igen.

Men Pégoud var altsaa den første, der med Viljé vendte op og ned paa Maskinen, og det vakte en kolossal Opsigt dengang. Han fik dog hurtigt Efterlignere, og man regnede med, at der ved Verdenskrigens Udbrud var ca. 40 Flyvere, der havde udført Looping. Siden er Kunstflyvning blevet Hverdagskost, og Verdensrekorden i Looping indehaves af en Amerikaner, der i Løbet af fem Timer har udført 1433 Loopinger, mens en anden Rekord indehaves af Tex Rankin, ogsaa fra U. S. A., der har vendt 19 Loopings i Træk.

Den almindeligste og letteste Maade at loope paa, er den opadvendte Looping. Flyveren trækker i Højderoret, saa Næsen af Maskinen kommer til at pege lige opad og tilslidst begynder at falde bagover; saa sættes der fuld Gas paa, saa Maskinen flyver paa Ryggen, indtil atter Næsen begynder at falde nedefter og den rigtige Stilling i Verdensrummet genvindes. Den nedadvendte Looping er betydelig vanskeligere og kræver stor Dygtighed fra Flyverens Side, blandt andet fordi det pludselige Fald nedad let foraarsager, at Synet bliver taaget, og det er ikke det heldigste, der kan ske for en Flyver.

Naar der sker Ulykker ved Flyvning, læser

man ofte, at Aarsagen til Ulykken var, at Maskinen gik i „Spin“. Det sker især ved forhastede Manøvrer under Start og Landing, der lader Maskinen tabe for meget af sin Fart. Maskinen vil da falde nedad og i Faldet dreje sig om sin egen Akse, som et Blad, der falder fra et Træ, hvorfor man da ogsaa tit kalder det Kunststykke, som de dygtigste af Flyverne præsterer: at lade sig falde gennem Luften paa denne Maade, for — „det faldende Blad“. Manøvren udføres ved, at man sagner Farten, og lige idet Maskinen skal til at styrte nedefter, lægger man Sideroret over, og Maskinen styrter hvirvlende nedefter. Ud af Faldet kommer Flyveren ved at vende Næsen af Maskinen lige mod Jorden og sætte fuld Kraft paa. Saa genvindes Herredømmet. Men sker det, at Maskinen kommer i Spin for tæt ved Jorden, kan denne Manøvre jo ikke udføres, og saa er det, at Ulykken sker.

Immelmannssvinget.

Hvorledes man ødelægger en Trop

Der er mange Maader at ødelægge en Trop paa, men jeg skal her nøjes med at nævne de tre Metoder, der er de mest anvendte.

Kender I ham, der aldrig sender Afbud, der, naar han endelig kommer, kommer for sent og saa altid møder civil, selv om den øvrige Trop møder i Uniform?

Han sender ikke Afbud, han bryder sig fejl om, at hans Patruljefører maa stille alene til Tur Søndag Morgen, — han tænker aldrig den Tanke, hvad han selv vilde mene, hvis han stillede til Tur, og hans Fører ikkê kom. Han kommer maaske dryssende et Kvarter eller tyve Minutter efter Tiden. Han har altid en Undskyldning parat, saa var det Middagen, der var saa sent færdig, saa var det Lektierne o. s. v. Og saa kommer han naturligvis civil — han har ikke haft Tid til at skifte — trods det, at han lige saa godt som vi andre véd, at det højst regnet er fem Minutters Arbejde.

I kender ham, og I synes naturligvis, at han er en grumme utiltalende Person. Men hvis jeg nu vovede at paastaa, at en meget væsentlig Del

af Troppen havde én eller flere af disse Egenskaber, og naar jeg paa det Grundlag vil paastaa, at I derigennem bedst undergraver Troppen — mon I saa stadig vil give mig Ret?

Men jeg har Ret. — Jeg har Ret, naar jeg vover at paastaa, at til et Patruljemøde kan det ske, at over Halvdelen kommer for sent, og at de, naar de endelig kommer — hvis de kommer — kommer civile.

Det er det, man med et gammelt, dansk Ord kalder Svineri. Hvis vor Trop nogensinde skal blive noget værd, saa er Overholdelsen af disse tre Ting en Nødvendighed, og jeg holder i hvert Fald paa, at den Spejder, der gennemført ikke sender Afbud, som bestandig kommer for sent, og som ikke gider møde i Uniform, overhovedet ikke bør kaldes Spejder.

Ugle.

Katten som Ur.

Nogle Steder i Tyrkiet, hvor man ikke har mange Ure, er de Indfødte dygtige til at finde ud af, hvad Klokken er. En af de Metoder, de

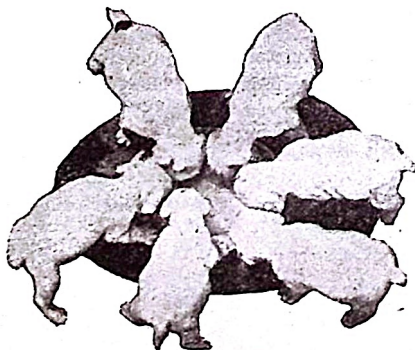
bruger, er at lægge Mærke til Kattenes Øjne. Om Morgen og om Aften er Pupillerne runde. Ved Middagstid er de ganske smalle som Sprækker, hen paa Eftermiddagen bliver de ovale. Hvis du har en Kat, kan du selv lægge Mærke til, hvorledes den er i Stand til at fortælle dig, hvad Klokken er.

FODKAMP

To Deltagere. Ved Hjælp af to Reb bindes den ene Deltagers højre Fod til den andens venstre Fod og omvendt. Ved smaa, korte Ryk, gælder det om at tage Fodfæstet fra den anden, saa han falder.

HØREØVELSE

Et Ur anbringes i et Værelse. Deltagerne bindes for Øjnene og prøver een for een at finde Uret, kun ved Hjælp af Hørelsen. Der kan eventuelt tages Tid for, hvor længe hver Mand er om at finde Uret.

Ogsaa en Bande.

Ny Sport.

En ny og morsom Sport. Prøv at faa fat paa nogle gamle Automobildæk og lav en Konkurrence i Automobildækrullevæddelse.

Odense Ulve paa Tur.

Tørklædeløb.

2 Hold. Holdene anbringes paa Linie overfor hinanden med 20—30 Meters Mellemrum. Deltagerne holder hinanden i Hænderne. Midt mellem Holdene anbringes et Tørklæde. Holdene løber Haand i Haand mod Tørklædet, som det gælder om for „Centrumsmanden“ at tage op uden at benytte Hænderne (f. Eks. med Tænderne). Holdene løber derefter tilbage til Startstedet. Det første Hold, der naar tilbage med Tørklædet, uden at nogen af Deltagerne har sluppet med Hænderne, vinder.

CARL NIELSEN

DANMARKS STØRSTE MUSIKER

Man har sagt, at Carl Nielsen, som døde i sidste Maaned, var det største Geni, dansk Tonekunst nogensinde har frembragt, og det er sikkert rigtigt. Han har betydet uendelig meget for vort Musikliv, og hans Værker, særlig de store Symfonier „De fire Temperamenter“ og „Det uudslukkelige“, har bragt hans Navn langt ud over Landene. De to Operaer „Maskerade“ og „Saul og David“ hører ogsaa til hans fornemste Arbejder. Men allermest har Carl Nielsen maaske betydet som Fornyreren af vor Folkesang. Danske Spejdere synger mange af hans Sange, hvoraf nogle af de mest kendte er „Jens Vejmand“, „Du danske Mand af al din Magt“, „Jeg bærer med Smil min Byrde“ og „Nu er Dagen fuld af Sang“. Det er en kostelig Skat, Mesteren har skænket sit Folk. — Carl Nielsen var født i 1865 i Nærheden af Odense som Søn af

Carl Nielsen som ung.

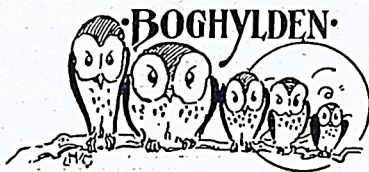
en fattig Landsbyspillemand. Allerede som lille Dreng gik han ud med Faderen og hjalp ham med at spille til Dans. Imidlertid varede det ikke længe, før man opdagede, at Drengen havde ganske sjældne Evner, og som 15-aarig blev han ansat ved Militærørkesteret i Odense, hvor han fik rigtig Undervisning. 18 Aar gammel, da han var avanceret til Korporal, kom han til København, hvor N. W. Gade tog sig af ham og fik ham anbragt paa Musikkonservatoriet. Efter endt Uddannelse blev han ansat som Violinist i det kgl. Kapel for senere at blive dets Kapelmester.

Ved sin Død var Carl Nielsen Direktør for Musikkonservatoriet.

Det er et uerstatteligt Tab, dansk Musikliv har lidt. Men Carl Nielsens Mesterværker vil

leve længe efter, at alle vi, der nu sørger ved hans Grav, er borte.

H.—g.

Med Byrd til Sydpolen. Bogen er skrevet af en amerikansk Spejder, Paul Siple, som deltog i den farefulde Ekspedition. Det er en meget interessant Bog, thi Forfatteren giver et friskt og levende Indtryk af Ekspeditionens Oplevelser og Besværligheder. Desuden skildrer han livligt Polarverdenens Dyreliv og storslaaede Natur. En Bog, der er værd at læse. E. M.

Vitus Bering. Paa Levin & Munksgaards Forlag er udkommet i Særtryk en storartet Tale, som Dr. Knud Rasmussen holdt ved Ræbild Festen i Fjor om vor berømte Landsmand. Kun de færreste véd, at Verdens største Opdagelsesrej-

sende, Vitus Bering, var dansk. Der er nu dannet en Komité under Protektion af Kronprinsen og bestaaende blandt andet af Statsministeren, Knud Rasmussen, Viceadmiral Amtrup, Johs. V. Jensen o. m. fl., som har til Opgave at udbrede Kendskabet til den store Forsker, for hvem der tænkes rejst et Monument. Den omtalte lille Bog er et af de første Produkter af Komiteens Arbejde. Den bør læses og kendes af danske Spejdere.

H.—g..

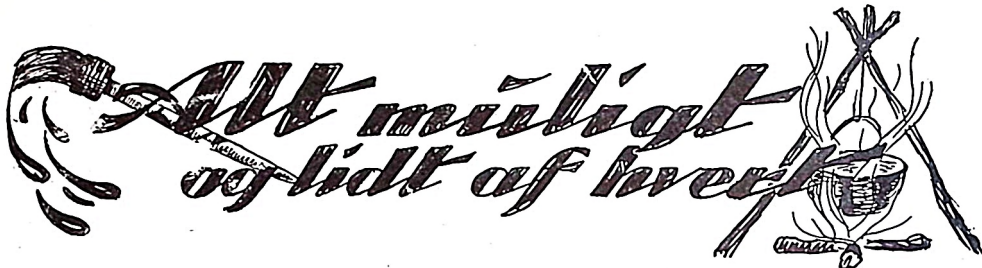
I disse Dage er Digteren Arnold Hending og Komponisten Holger V. Bjarnholt paa-begyndt Udsendelsen af en Sang-Serie paa Wilhelm Hansens Musikforlag. De første to Sange, „Klokker“ og „Backfisch“, er udsendt og i de kommende fem Maaneder vil nye Sange maanedlig udkomme.

H.—g.

I November Maaned udsender Arnold Hending sin nye Digtsamling, der bærer Titlen „Glimt af Glæde“.

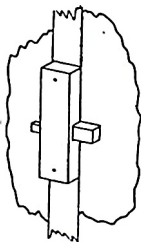
H.—g.

(Fortsættes Side 25)

En mærkelig Laas.

Da jeg er sikker paa, at mange vil have Fornøjelse af at kunne lave en primitiv Laas, skal jeg her give en Beskrivelse af en Laas, jeg har fundet paa Færjerne.

Dør, Dørkarm, Væg.
Fig. 1

Sandsynligvis stammer denne Type fra Oldtiden, og den er sikkert brugt af Vikingerne.

Laasen, der udelukkende er udført i Træ, bestaar af en stor Klods, en Rigle og to Tilholdere. Den aabnes med en Nøgle bestaaende af en Træpind med to Søm i.

Fig. 1 viser Laasen, som den sidder paa Dørkarmen og holder paa Døren, der aabnes udad.

Fig. 2 viser Træklodsens set bagfra. Den maaler $24 \times 10 \times 5$ cm. Først skæres et 5 mm tykt Stykke af Bagsiden i hele Klodsens Bredde til Bagklædningen, idet man lader 5 cm urørt for oven og for neden. (Bagklædningen bestaar af 5 mm Krydsfiner og skydes til allersidst ind i sit svaalehaleformede Styr).

Dernæst laves en Udsækering til Riglen. Udsækeringens Underkant er 2 cm over det underste Svaalehalestyr, dens Dybde er 2 cm (saaledes at den resterende Godstykkelse er $2\frac{1}{2}$ cm), og dens Bredde er 3 cm. Saa laves Udsækeringer for de to Tilholdere. Udsækeringerne er lige saa dybe som Rigleudsækeringen, altsaa 2 cm. Deres Bredde er $1\frac{1}{2}$ cm hver, og deres Yderkanter er anbragt 2 cm fra Klodsens Yderkanter, saaledes at der er 3 cm mellem deres Inderkanter. Udsækeringernes Længde er 8 cm, saa der er 1 cm mellem deres Top og det øverste Svaalehalestyr.

Endelig laves Nøglehullet, en 2 mm dyb 2 cm bred Udsækering 2 cm over Rigleudsækeringen. Midt i Bunden af Nøglehulsudsækeringen laves en 2 mm bred 8 mm dyb Udsækering. (Nøglehullet er paa Tegningen vist størr, end det skal være).

Man laver saa en Rigle (Fig. 3) med et Hoved

i den ene Ende. Riglen bringes til at passe i sin Udsækering, saa den let glider frem og tilbage. De to Hak er lige under Tilholderudsækeringerne, naar Hovedet ligger an imod Klodsens Yderside. Hakkene er 7 mm dybe.

Dernæst laves de to Tilholdere (Fig. 4), saa de passer i deres Udsækeringer. De er 7 cm lange, og naar Riglens Hoved ligger an mod Klodsens, gaar de ned i Riglens Hak og laaser denne. Overkant af Hakket i Tilholderne skal da være i Højde med Overkant af den 2 mm brede 8 mm dybe Udsækering. Endelig laves Nøglen som sagt af en tynd Pind og et Par Søm.

I finder nok selv ud af, hvordan den skal konstrueres.

Naar alt er lavet, lægges Riglen og Tilholderne paa Plads, Bagklædningen skydes ind paa sin Plads og sættes fast med nogle smaa Stifter, og Laasen sættes fast paa Dørkarmen med et Par forsvarlige Spiger i Punkterne x. — Det er vel næppe nødvendigt at tilføje, at naar I til Prøve har lavet en Laas som den her beskrevet, saa vil I selv kunne finde paa saa mange Variationer, at den rigtige Laas, I derefter laver, bliver absolut dirkefri.

Niels Brammer.

Snedkerlim.

Som bekendt maa Snedkerlim aldrig koge, derfor anbringer man det i et Vandbad. Den indre Beholder, hvori Limen kommer, kan du lave af et Marmeladeglas, som du monterer med Staaltraad som vist paa Tegningen; det hele anbringes i en almindelig Kasserolle. Det gør ingenting, at Limbeholderen er af Glas, det springer ikke, naar du blot ikke kommer det direkte i kogende Vand, men lader det være i Kasserollen, medens du opvarmer Vandet.

M. Cold.

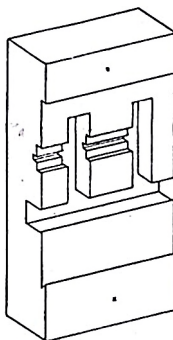

Fig. 2

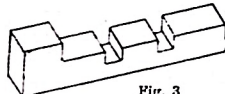

Fig. 3

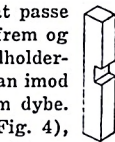
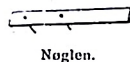

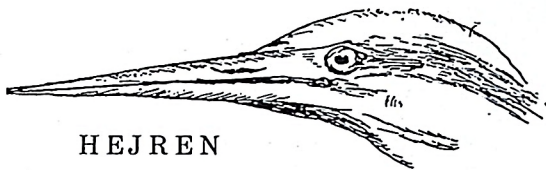
Fig. 4

Nøglen.

PATRULJE- DYRENE

HEJREN

En stille Aften ved Solnedgangstid paa Juul Sø; Aarene har vi lagt ind og givet os den danske Sommeraftens Stemning i Vold — Silhuetterne af to store Fugle over vore Hoveder. Det er Hejrer, og to Verslinier kommer os i Tankerne:

— — stemningsfyldt som Hejreflugt
i Kvæld naar Sol gaar under — —.

En Spadseretur i Fænø Sønderskov — et forfærdeligt Spektakel lige over Hovedet, Basken af store Vinger, en ikke behagelig Duft og Træstammer farvet lysegraa. Det er ogsaa Hejrer.

I Toppen af de store Træer kunde vi se Roderne, bygget uordentligt af Grenene. I Roderne bevægede sig nogle mørke Genstande, som der pludselig blev Liv i, da Ungerne med strakte Halse hilste de gamle Fugle, der vendte hjem. En af dem kunde tydeligt ses med noget stort i Næbbet, da den landede midt i Grenene, hilst af et Kor af nogle skurrende, skingrende Skrig fra Ungerne. Ubetænksomt sagde vi noget til hinanden, — dette her var jo spændende. De skræmte Fugle gik i Luften igen, medens Lyden af noget, der faldt, naaede os. Klap, Klap, Klap lød det paa Grenene under Faldet. — Vi løb hen til Foden af Træet. Der laa en Gedde — 50 cm lang — og endnu aandede. Vi fandt ogsaa nogle lyseblaa Æggeskaller og de næsten opløste Kroppe af to Unger, der aabenbart havde faaet Overbalance under et Slagsmaal. Roderne var altsaa ikke bygget efter Princippet „safety first“. Gedden blev i Triumf baaret hjem, — det var første Gang, vi havde faaet Frokosten paa den Maade.

Hejren lægger tre-fire Æg, og lader i Yngletiden sit ejendommelige, dumpe Brøl høre.

Den store, smukke Fugl er ikke længere saa talrig her i Landet som tidligere. Men endnu findes dog adskillige Kolonier baade i Jylland og paa Øerne. Vi laa en Gang i Lejr

ved Roskilde Fjord og havde som Naboer en Snes Hejrefamilier. Det var et alt andet end behageligt Naboskab, for tilsyneladende sov de aldrig — i alt Fald ikke samtidigt — men lavede Døgnet rundt et voldsomt Spektakel.

Ved Kalvebod Strand i Københavns umiddelbare Nærhed saa vi for nylig to Hejrer, som spadserede i det lave Vand paa Jagt efter Fisk. De har en morsom Maade at gaa paa, naar de

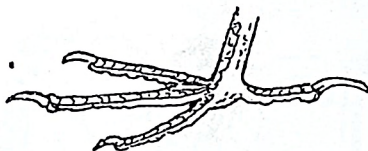
fisker, idet de ganske langsomt og med stor Værdighed løfter Benene højt under sig for ikke at gøre Støj. Desværre er Hejren en temmelig sky Fugl, saa den er vanskelig at komme paa nært Hold.

Den Hejre, som jævnligt ses herhjemme, er Fiskehejren. Som Gæster har vi imidlertid nu og da Purpurhejren, Kohejren, Dværghejren og Tophejren.

En mærkelig Hejreart er Rørdrummen, som tidligere har været en ret almindelig Ynglefugl i Danmark men nu maa betragtes som sjælden. Den har meget lange Halsfjer, saa at det ser ud, som om den er tykhalset.

Ganske vist er Hejren en slem Fiskerøver, der siges at kunne gøre virkelig Skade paa en Fiskebestand, men den er en saa smuk og stolt Fugl, at man maa ønske, at den ikke yderligere udryddes her i Danmark. Vi har efterhaanden ikke saa mange store Fugle tilbage.

I „Skolen i den grønne Skov“ af William J. Long (Gyldendal) findes der en herlig Beretning

om Hejren „Kvosk den skarppjede“, som alle Hejrepatruljer bør læse.

Patruljekaldet er „Quashk“ med haard nasal Klang. — I Amerika er Hejren Symbol paa Vagtsomhed.

N AAR man i en Alder af 23 Aar har forladt Politiofficeresskolen og faar tildelt en Station paa Grænsen af Betsjuanerland som Chef for 16 vejrbidte, beredne Veteraner — tilhørende fire forskellige Nationer, saa følger man i nogen Grad, at man er en Samfundsfaktor af Rang. Hvis man saa yderligere erfarer, at 20,000 Herereer hinsides Grænsen er i vildt Oprør mod Hs. kongelige Majestæts Kolonialregering, sender man de høje Guder i Cape-Policens Hovedkvarter en venlig Tanke og yder dem fuld Anerkendelse for den fremragende Menneskekundskab, der bevirkede, at de udvalgte én selv til denne ansvarsfulde Post. For en Gangs Skyld har de overgaaet sig selv og truffet det eneste fornuftige Valg.

Jeg betroede „Gamle Hansen“, hvis Anciennitet var nøjagtig 20 Aar ældre end min, den gode Mening, jeg havde om vore fælles Foresatte, og han nikkede bifaldende:

„Selvfølgelig véd de Mennesker, hvad de gør,“ erklærede han. „Der er jo jævnlig nogen Plaffen og Stritten med Assagajer deroppe, saa Hovedkvarteret putter altid de unge Grønskollinger derop. Vi har ikke Raad til at miste vore ældre, prøvede Officerer blot for de Indfødtes Smaaljøers Skyld.“

Hansen havde undertiden en ubehagelig Maade at udtrykke sig paa.

Men der skal mere til at tage Humøret fra en nybagt Distriktschef; følgelig glemte jeg hurtigt det meste af, hvad han betroede mig, og først

og fremmest hans Formaninger om Forsigtighed. Unge Mennesker foretrækker i Regelen at gøre deres egne Erfaringer, hvad ofte er en kostbar Sport. — Derfor sad jeg ogsaa en Aften ved Skrivebordet med vidt aaben Dør ud mod den store, brune Lyngslette.

Sandt nok: Insekterne, der sværmede om Lampen, var ubehagelige. Ligeledes var jeg et pragtfuldt Maal for en Indfødt, som vilde øve den ædle Skydekunst; men den friske Natteluft var herlig, og Skildvagtens afmaalte Skridt udenfor syntes en Garanti mod ubehagelige Overraskelser.

Og saa med eet stivnede alle Muskler. Der var nogen i Værelset bag mig. Jeg vidste det, skønt hverken Syn eller Hørelse havde forkyndt det.

Med en kraftig Viljeanspændelse drejede jeg mig omsider, og dér — henne ved Døren — laa noget mørkt og levende. To sorte Øjne mødte mine saa angstfuldt bedende, at jeg straks slap Pistolen, som min Haand rent mekanisk havde omfattet, og nærmede mig med Lampen.

Klumpen derhenne udstødte en pibende Lyd, der lød som en Hunds Klagen, og med Undren saa jeg, at den sammenrullede Byldt repræsenterede en indfødt Dreng paa en halv Snes Aar.

„Rejs dig op!“, kommanderede jeg, men han rørte sig ikke, stirrede blot med sine store Øjne.

Jeg gentog Ordren paa de forskellige Dialekter, jeg kendte, men Fyren trak sig blot mere sammen, omtrent som et Pindsvin foran en Hund. Saa tog jeg ham i Armen. En arrig Hvæsen og et Snap, der fik mig til skyndsomt at fjerne min Haand, var det direkte Svar.

Men jeg havde set noget under denne Bevægelse: en kulsort Tunge, gennemsløjet af dybe Furur. Drengen var halvdød af Tørst — maaske ogsaa af Sult.

„Simpson!“ kaldte jeg, og Skildvagten kom springende. Mandens Blik udtrykte den dybeste Bestyrtelse ved Synet af Drengen.

„Hvordan er han kommet ind?“ spurgte han.

„Ja, det skulde jeg vel nærmest spørge Dem om,“ mente jeg. „Men foreløbig maa vi have Vand og saa noget Mad.“

Et Øjeblik efter kom min Boy med en Vandsæk, men da han saa, hvad det drejede sig om, hentede han resolut mit Vandfad, fyldte det og anbragte det foran vor lille Gæst, der snusede til det som en Hest og derpaa gav sig til at labbe, liggende paa Hænder og Knæ. De sidste Draaber slikkede han op.

„Vent lidt,“ befalede jeg,

PETER

En Historie fra Sydvest- Afrika af Herman Jensen

da min Boy vilde hælde mere op, „giv ham først noget Mad.“

Der blev bragt en Portion af dette væmmelige Melk-

ster, som de Indfødte sætter stor Pris paa. — Vor Gæst snusede atter og gav sig til at æde, som han havde drukket. To Portioner — og de var velvoksne — fulgte den første, saa lod det til, at han var nogenlunde tilfreds. Han knurrede velbehageligt og lod Øjnene glide rundt i Værelset, til de standsede ved Bastmaatten foran min Seng. Et Par Slangebugtninger og han var derhenne, rullede sig sammen som før og lavede sig aabenbart til at sove. Min Boy saa meget forarget ud. „Aa, lad ham ligge,“ lo jeg. „Jeg har saa tit ønsket mig en Hund, som skulde have sin Plads dér. Lad Peter agere Hund i Nat.“

„Piet?“ Den sorte Oppasser spillede Øjnene op. „Ja, jeg havde bestemt, at naar jeg fik en Hund, skulde den hedde Peter.“

Oppasseren grinede.

„Og nu ham der, Piet, Boss. Og Vov-vov.“ — Hans Mave formelig rystede af Munterhed ved Tanken om denne fortræffelige Vittighed.

Desværre — det blev ingen Vits, men derimod Aarsagen til mine første, alvorlige Bekymringer og do. graa Haar, idet „Peter“, som han allerede næste Dag hed blandt Folkene, eller „Piet“, som vore Boys oversatte det til, gav mig en grundig Erfaring for, hvad det vil sige at være ansvarlig for et Menneskeliv.

Han gik nemlig straks op i Rollen som Hund.

Hvor jeg færdedes, fulgte han. Sad jeg ned, laa han sammenrullet ved mine Fødder, og om Natten paa Tæppet foran min Seng. Ethvert Forsøg paa at anbringe ham i Hytterne hos vore Boys afviste han med stum Foragt, og da en af dem vilde sætte ham til Arbejde, snærrede og bed han, saa jeg maatte ofre tre Konserverdaaser som Bod for at berolige den saarede Boys oprørte Sind.

Tale med Peter kunde ingen af os. Han tilhørte en Stamme, hvis Sprog ingen af os kendte. Hvor han kom fra, anede vi ikke. Maaske er hans Landsby blevet overfaldet af Fjender, og han er flygtet i dagevis gennem Urskoven, indtil han Øjnene min Lampe paa et Tidspunkt, hvor Sulten og Tørsten var ved at overvælde ham. Med sine sidste Kræfter har han da slæbt sig til Stationen.

At det forholdt sig saaledes, bestyrkedes derved, at han nærrede en fantastisk Rædsel for Lyden af Skud. En Dag, vi holdt Skydegøvelse, løb han saaledes langt ud i Heden og gravede sig ned i Sandet. Senere vænnede han sig noget mere dertil og løb ikke bort, men der for en krampagtig Skælven igennem hans lille, magre Krop hver Gang, der lød et Knald.

Førøvrigt blev han snart hele Stationens Yndling. Folkene morede sig over den lille „tobenede Vovse“, der altid løb i Hælene paa mig, de klappede ham, som var han en virkelig Hund, og traktered ham med de faa Lækkerier, en Poli-

Forpost kan byde paa — Sukker og Syltetøj — og jeg var naturligvis ikke bedre. Men selvfølgelig kunde det ikke vedblive at gaa paa denne Maade. Han var jo et lille Menneske, et Hittébarn, som havde Krav paa Lovens Beskyttelse, og samme Lov fordrede, at han blev sendt til den nærmeste Missionsstation sammen med en Indberetning til Myndighederne, som derefter havde at træffe Bestemmelse om hans videre Skæbne. Altsaa skrev jeg Indberetningen og besluttede at sende Peter af Sted med den Transport, som i Løbet af et Par Uger vilde bringe os de Fornødenheder, en venligsindet Styrelse fandt passende for Rigets yderste Bolværk mod Nord-Vest.

Saa hændte det en Dag, at min Nærværelse krævedes i en Landsby adskillige Kilometer fra Stationen. En gammel Medicinmand, Tlalo, var blevet dræbt af en misforstået Klient, og Retfærdigheden krævede, at Retten skulde sættes og den skyldige straffes.

Tidligt om Morgen sadlede vi op og forsynede os med Vaaben og Proviant. Jeg befalede Peter at „lægge sig“, som man kan forlange det af enhver velopdragen Hund.

Alligevel slog han sin lille, sorte Næve i Stigremmen, da jeg satte Hesten i Gang. Jeg buldrede løs i en streng Tone og truede med Ridepisken, men Peter vilde ikke slippe. En af Folkene tog ham bort, han snærrede og bed, men Manden fik Forstærkning, og den lille Fyr blev baaret indendørs, mens vi travede Øst paa mod den opgaende Sol.

Det blev en brændende hed Dag. Vi maatte af Hensyn til Hestene holde et langt Middagshvil, og Aftenen traf os flere Kilometer fra den Landsby, vi skulde opgive. Altsaa kamperede vi under aaben Himmel ved et lille Vandløb, tændte Baal, lavede Mad, spiste og strakte os velbehageligt i Lyngen med de kære Fiber.

Pludselig sprang en af Mændene op og stirrede mod Vest. Hans skarpe Øre havde opfanget en Lyd. Lidt efter hørte vi ham sætte Geværhanen i Ro og le højt.

„Det er Peter,“ forklarede han. „Han er stukket af og har fulgt vort Spor.“

To Minutter efter havde vi den lille Fyr hos os. Tavs rullede han sig sammen ved mine Fødder, viste sine hvide Tænder i et stort Grin og grynede tilfreds, da Folkene under megen Latter gav ham Levninger fra vort Maaltid, som han fortærede med en Graadighed, der viste, at han havde fastet siden i Morges. Saa snart den sidste Bid var gledet ned, sov han ind.

Men jeg laa vaagen adskillige Timer og grundede paa, hvorledes det vilde gaa Peter og mig i den nærmere og fjernere Fremtid. Vilde jeg nogen Sinde kunne fjerne ham saaledes, at han ikke

(Fortælltes Side 26.)

... og med Undren saa jeg, at den sammenrullede Byldt repræsenterede en indfødt Dreng paa en halv Snes Aar.

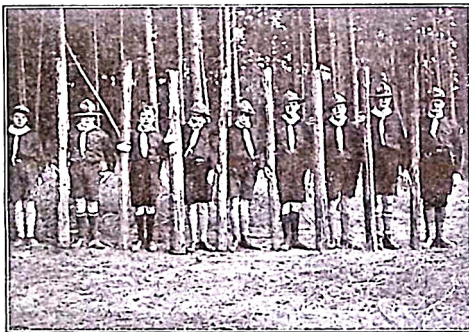
Véd I, at der i Danmark findes ca. 351,000 Dreng mellem 10 og 16 Aar. Deraf er 6500 i Det Danske Spejderkorps, 11,000 i F. D. F., 4000 grønne Spejdere og 5000 D. U. Ier! Saa kan I selv regne ud, hvor mange der er tilbage at agitere imellem.

For nogen Tid siden kunde man læse dette overordentlig smukke Telegram i Dagbladene: Wiens Dyrebeskyttelsesforening, der allerede i Gaar udsendte en Flyvemaskine til Venezia med 2000 Svaler, som var ved at fryse ihjel i Kulden, inden de naaede over Alperne, har modtaget en Mængde Lykønskningstelegrammer fra hele Verden for sit Initiativ. Det er nu Meningen at foranstalte en ny Transport med 20,000 Svaler. — Den pludselig indtraadte Kulde har hemmet Svalerne paa deres Vej mod Syd. De sidder i store Flokke trykket tæt ind til hinanden langs Husvæggene eller paa Telefontraadene, og deres Vinger er saa stivfrosne, at de er ude af Stand til at flyve videre. Saa samler man dem i store Kasser og sender dem i Flyvemaskiner eller Automobileer over Alperne til Venezia. Der har man anlagt store Pladser, hvor Svalerne kan blive sat ud, før de fortsætter paa deres Flugt mod Syden. Blot de ikke bliver fanget og stegt paa Panden. Italienerne sætter nemlig stor Pris paa stegte Svaler; men Borgmesteren i Venezia har forpligtet sig til at sætte Svalerne i Frihed.

I Siam er der 40,000 Spejdere, — det er der vist ikke mange, der paa Forhaand har tænkt sig. De driver deres Spejdersport paa samme Maade som vi andre med Ture og Lejre, hvor deres Yndlingssport er Fodbold. Svømning er der ikke en eneste Spejder, der kommer udenom, selv om Floderne vrimle af Krokodiller.

En Gartnerlærling foretog forleden en mærkelig Spadseretur. Han gik fra København til Roskilde med et Kaffeservice paa den flade Haand — uden at hvile. Han gennemførte Turen paa 5 Timer og 8 Minutter og vandt et Væddemaal paa 20 Kr.

En sjælden Naturbegivenhed, der er udspillet i Arizona, har krævet tre Menneskeliv. Det er en Kæmpe-Meteor, der er styrtet ned i et Hus i Prescott og har jævnet det med Jorden. — Saa vidt det har kunnet konstateres, har Stenen haft en Vægt mellem tre og fire Tons.

En tysk Spejderpatulje, som naabenbart har genoplivet den gamle Mode med Spejderstave.

Meteorets Fald, der kunde iagttages i en Omkreds af flere Hundrede Kilometer, var ledsaget af et stærkt Ildskær, og flere Sekunder efter Faldet saas den Ildlinie paa Himlen, som Meteoret havde trukket efter sig. Man troede at have iagttaget en Ildkugle og at have hørt en voldsom Detonation, men Seismograferne i 300 Kilometers Afstand gav stærke Udslag som ved en Jordrystelse. To Dage senere kom der til Prescott Beretning om, at Meteoret var faldet ned i en stor Skov og havde dannet et helt Krater, i hvis Omkreds tykke Træstammer var knækket som Tændstikker, mens mange Træer var stukket i Brand.

Kæmpestenen havde ved Nedstyrtningen fra Himmelrummet revet Skovriderens Hus med sig i Faldet, hvorved den 51-aarige Mand dræbtes sammen med sine to Sønner.

Huset var formelig pulveriseret, og det er endnu ikke lykkedes at fremdrage de tre Lig.

Maaske lykkes det aldrig, da det er et Spørgsmaal, om den enorme Sten overhovedet kan løftes fra det Krater, hvori den nu ligger, og som er 150 Meter i Gennemsnit og henvend seks Meter dybt.

Fald af Meteorsten er som bekendt ingen Sjældenhed, men de fleste Sten er smaa; større

Meteoror er en forholdsvis Sjældenhed, og overvejende den største Del gaar i Havet, mens de øvrige som oftest falder fjernt fra menneskelige Boliger, hvorfor Tragедier af denne Art er overordentlig sjældne. Dog har en Meteorsten for ikke saa længe siden stukket det Hagerup'ske Skibsværft i Tromsø i Brand.

Forøvrigt er mærkeligt nok Arizona ofte Skueplads for Meteorers Nedstyrtning, om end ikke med saa ulykkelige Følger som denne Gang.

Ifølge Meddelelser i de parisiske Blade vil et amerikansk Finanskonsortium anlægge et stort Hotel paa Olympen. Man haaber derved at faa lokket en hel Del af de saa meget ønskede amerikanske Turister, d. v. s. Dollars, derved. Olympen egner sig ved sin Højde og sin Solrigdom fortrinligt til Kursted, og da der rundt om Hotellet bliver anlagt talrige Sportspladser etc., vil de gamle Guder antagelig knapt kunne faa Øje paa deres kære Olymp for lutter Amerikanere og Tennisbaner, hvis de om nogen Tid skulde faa Lyst til at aflægge det hellige Bjerg en lille Visit.

En engelsk Sturvildtjæger Frank Hayter vendte forleden hjem fra en Ekspedition i Abyssinien, hvor han mener at have fundet Dronningen af Sabas Skatte. Han fortæller, hvorledes han efter en farefuld Kamp med Indfødte og Løver fandt Vejen til en underjordisk Hule, i hvis Indre et brusende Vandfald kunde høres, Hulens Indre lyste som Ild, og han gik som paa et Tæppe af Diamanter og Rubiner. Han fandt ogsaa baade Guld og Platin.

Han medførte en Del af disse Skatte, som han nu har overdraget de engelske Myndigheder i Haab om at faa Ejendomsret over dem. Han vil udruste en ny Ekspedition for at prøve paa at faa alle Skattene med hjem.

„De venlige Eventyreres ærværdige Selskab“ er en Ungdomsbevægelse, der ikke har naaet Danmark endnu. „Kiv og Splid, Had og Fordom Nationerne imellem kommer af Mangel paa Respekt for og Forstaaelse af hinandens Kultur, Tankesæt og Levevis“, siger de venlige Eventyrere, — og derfor drager de ud for at lære de andre at kende.

De venlige Eventyreres ærværdige Selskab er af nyere Dato. I Tilknytning til Folkeforbundets Ungdomsafdelinger blev det for to Aar siden til i England, og uden Agitation og Reklame er over 50,000 Dreng og Piger i mange Lande blevet „Sømand“ i Selskabet.

Selskabet udtrykker sit Formaal saaledes: „At

gøre en Tur til Udlandet til en praktisk Del af enhver Gennemsnitsopdragelse. Vi tror, at hvor interessant det end er at læse om fremmede Lande, saa er det dog meget mere vigtigt med vore egne Øjne at se, hvordan vore Naboer lever og arbejder.“

Et stort Blad har udskrevet en Konkurrence, som gaar ud paa at give de ti bedste Leveregler. Her er et udmærket Svar:

1. Begynd nedefra.
2. Nævn ikke dig selv først.
3. Tag Skeen i den rigtige Haand.
4. Forlang mest af dig selv.
5. Vær sparsom med Fortrolighed.
6. Handl mest, tal mindst.
7. Vær maadeholden i alt.
8. Enighed gør stærk.
9. Gør alt helt.
10. Hjælp dig selv, saa hjælper Gud dig!

Rumænien har i Aar udsendt nogle Serier Jubilæumsfrimærker. En af disse har Spejdermotiver. Det er Værdierne 1, 2, 3, 4 og 6 Lei. Et Mærke forestiller en Lejr, et andet Aflæggelse af Spejderløftet, og nogle bærer fremragende Spejderføreres Portræt. Det er iøvrigt ikke første Gang, der udkommer Spejderfrimærker. Ungarn havde for nogle Aar siden en Serie, ligesom Czekoslovakiet en Gang har haft en Serie.

En berømt spansk Tyrefægter, Luis Gonzalez dræbte forleden Dag sin firsindstyvende Tyr i Arenaen i Sevilla. Straks efter Fægtningen tog han af Sted for at blive fejret i sin Hjemstavn. Da han gik over Marken til sit Hjem, blev han angrebet af en hidtil fredelig Tyr. Den slyngede ham op i Luften, og han faldt ned og var dræbt paa Stedet.

Paa et engelsk Sømands-Hospital kom forleden Aften en Sømand, der talte et Sprog, ingen kunde forstaa. Da han ikke saa ud til at være særlig syg, gav man ham Ordre til at gaa i Bad og bagefter i Seng. Saa kunde Undersøgelsen blive foretaget den næste Morgen, naar man havde faaet fat i en Tolk.

Da Tolken Dagen efter ankom, spurgte han Sømanden, hvor han havde ondt.

— Ondt? svarede denne. Jeg har ikke ondt nogen Steder Jeg kom blot for at se til min Nevø, der ligger her.

Fra Divisionerne

XVI. AARG.

NOVEMBER

MCMXXXI

EFTERAARSTURNERING

I AABENRAA KOLONNE

Aabenraa Kolonnes aarlige Efteraarsturnering er en Begivenhed, som alle Kolonnens Spejdere ser hen til med glade Forventninger, dels fordi det kammeratlige Samvær altid bliver en stor Oplevelse, men ikke mindst fordi Troppene her paa spejdermæssig Vis faar Lejlighed til at prøve Kræfter og efter Fortjeneste høste Løn for Aarets Arbejde.

Dette Aars Turnering afholdtes den 13. September i Rødebro med særlig stor Deltagelse — 168 Spejdere.

Solen stod højt paa Himlen, da Kolonnechef „Simon“ Kl. 9 $\frac{1}{4}$ ved en kort Aabningsparade med sin bekendte malmfulde Stemme bød os velkommen til Turneringen og derefter præsenterede os for d'Hr. Dommere, vor meget kritiske, men endnu mere afholdte Divisionschef P. A. Madvig, Toftlund, vor gamle Ven, Tropsfører Viggo Lausten, Flensborg, og den unge, ivrige Tropsfører Iversen, Toftlund, samt for Præsident.

Efter endnu en Velkomsttale af Hr. Overinspektør Lund-Christiansen, Rødebro, der paa Præsidents Vegne udtalte Glæde ved at se os i Rødebro og lovede os god Behandling og store Madgryder, kom Paradens højtideligste Øjeblik, idet Divisionschefen paa Korpsets Vegne tildelte Spejder Mathias Hansen, 1. Rødebro Trop, Det Danske Spejderkorps' Bronzekors for Livredning.

Denne vor raske Kammerat, der med Fare for sit eget Liv i Foraaret frelst en lille Dreng fra at drukne i Rødeaa, hilstes med et kraftigt „Tjikkerlikker“. Hermed var Paraden slut, og med Kolonnens Orkester i Spidsen afmarcheredes til Turneringsspladsen, hvor vi straks gik i Gang med Dagens Opgaver, der foruden de obligatoriske Konkurrencer i Tropspræg og Lejrorden, omfattede Trekamp,

Lejrindretning, Madlavning, Spejderløb og Lejrbaalsunderholdning (den sidstnævnte foregik dog først om Aftenen i Jernbanehotellets Sal). — Tiden var knap, og de forskellige Afdelinger maatte derfor følge Slag i Slag, kun afbrudt af et lille Hvil i de gæstfrie Kvarterer.

Havde Solen smilet til os under Paraden, saa fortrød den det nu, thi Resten af Dagen gik i Blæst og Byger, just et Vejr, der satte Arbejds- og Spejderhumoren godt paa Prøve, men vi bestod den, og omend Divisionschefen frøs i de korte Spejderbukser, saa var det med Anstand.

Til Aftenfesten, der indlededes med Lejrbaalsunderholdning, var der mødt mange Venner og Tilskuere, flere end den store Sal kunde rumme, der lønnede Troppenes Præstationer paa Scenen med kraftige Klapsalver.

Og saa kom det spændende Øjeblik, da Dommerne erobrede Scenen for at bekendtgøre Dagens Resultater, uddele Præmierne — heriblandt et meget fint Telt — udsat af alle Spejderes gode Ven, Dr. med. Abild, Aabenraa — og fremsatte deres Kritik. Divisionschefen gjorde dette paa en kammeratlig Maade uden dog at lægge Fingrene imellem, hvor det tiltrængtes, dog sparede han heller ikke paa Ros, hvor denne var paa sin Plads, og alt i alt fik vi nok mest Ros.

Resultaterne, ja nogen Overraskelse blev det vel ikke for os, at 2. Aabenraa Trop kom ind som en flot Nr. 1, eftersom denne Trop jo som bekendt hentede sig Korpsets Rævehale ved sidste Divisionsturnering i Kolding og dermed for i Aar indtager Førstepladsen blandt Divisionens bedste Troppene.

1. Graasten Trop, der i Aarets Løb har arbejdet ualmindelig energisk og faktisk nu er en Modstander, som selv Rævehalevindere maa regne med, blev en

Fra Klintekongens Trop.

Trods gsende Regnvejr og et Stormvejr af det værste gennemførte vi Søndag den 7. Juni alligevel „Kurérløbet Stevns rundt“. Kurérløbet var formet som en Patuljekonkurrence, og Vinderen fik det udsatte Vandre-bæger.

Patuljerne startede om Morgen med $\frac{1}{2}$ Times Mellemrum og kom ud for alt, hvad tænkes kunde. Skovdrama (hængt Mand) — Madlavning — over brusende „Elve“ i en spinkel Tovbro med Cykel og Oppakning — Svømning — Sejlads i en Baad i Bølger saa høje som smaa „Huse“. Troppens yngste Patulje vandt det spændende Løb.

Sommerlejren tilbragte vi i Skagenspejdernes smukke Hytte. Turen blev en Succes fra Begyndelsen til Enden.

Søndag den 6. September fejrede vi vor 14-aarige Fødselsdag med et vældigt Knald.

„Hvad Anton drømte“ gjorde stormende Lykke i den tætpakkede Sal, hvor Divisionschefen med Stab sad. Efter Forestillingen ved Kaffebordet uddelte „Bomme“ Redningskorset til Carl Willumsen og Korpsets Hæderstegn til Troppens ældste Spejder, Brix Jensen (20 Aar som Spejder) og til Tropsraadsmedlem, Hr. Kæmner Nielsen.

Ved Divisionsturneringen blev vor Drøm om en Rævehale til Virkelighed. For første Gang i Troppens Historie vandt vi Korpsets Rævehale.

smuk Nr. 2, og herefter fulgte de øvrige Troppene i tæt Rækkefølge.

Efter at vore Rødebro-Værter Gæstfrihed endnu kulminerede i et overdaadigt, gratis Kaffebord og efter at „Simon“ med stor Taleferdighed havde bragt en Mængde Taksigelser til Præsident, Dommerne, Værterne, Rødebro Trop o. a., brød vi op.

En festlig, minde- og lærerig Dag var forbi. —c.

Flakkebjerg Trop contra Slagelse og Sorø Troppe.

Man maa tænke sig Situationen: En Flok Drengene, der i længere Tid fra Dag til Dag er optaget af deres regelbundne Arbejde, det være sig enten i Skolen eller paa Værksted eller for vort Vedkommende paa Arbejds-holdene, og saaledes kun med en begrænset Adgang til at boltre sig i det frie.

Denne Flok slippes løs, faar pludselig Lov til at boltre sig, man følger sig ikke plagede af Formaninger om dette eller hint, men er som Luftens frie Fugle, Luft under Vingerne og fri Tumleplads. De mærker alle, at de er Drengene endnu.

En saadan Situation rummer Spejdersportens 2 Elementer: Hensynet til det legemlige og det aandelige, det, der forener et godt Grundlag for en Karaktertræning.

Saaledes ogsaa her paa Hjemmet, da vi Spændag den 30. Aug. om Morgenen forventningsfulde stod i Gaarden og ventede paa Wiives Ordre til Start til Dagens Lejr og Øvelser, da var vi igen Drengene som vore Gæster fra Sorø og Slagelse. Vi levede i spændt Forventning om, hvad der nu i Dagens Løb vilde ske. Vi vidste jo nok fra Opslagene paa Stuerne, at der skulde være Standlejr, men hvordan og hvorledes, det maatte Dagen jo vise, man var blot klar over, at det gjaldt at naa et-Maksimum for hver enkelts legemlige Ydeevne.

Endelig lød det forløbende Ord, og med Lynets Hast før Spejderne til Lunden og gik i Gang med at rejse Lejrene paa de anviste Pladser. — Opgaven lød paa, at hver Patrulje er en Trop og laver en Trop-Standlejr beregnet for 8 Dage.

Der var Liv og Fart over Arbejdet med Lejrens Rensning og Indretning saavel hos de fremmede som hos vore egne. Vi maatte Gang paa Gang kigge hen til de smaa Gæster og kunde ikke undgaa at beundre den Orden og Hurtighed, der prægede Arbejdet i disse Lejre. Man kan maaske nok sige, at der ikke blev lavet saa mange Ting i de fremmede Lejre som i vore egne, men det kan jo for en stor Del skyldes den Omstændighed, at de fremmede ikke var kendt med, hvad de maatte bruge og ikke

bruge, og hvor der var Materiale at finde; men saa kom man til Gengæld ikke bort fra en Kendsgerning, som i en Lejr har en umaadelig stor Betydning, nemlig Orden, og det maa man uden Partihensyn sige om de fremmede Spejdere, at der var Orden i deres Lejre. Det var mere, end der var i de fleste af vore.

I det hele taget er der endnu meget at lære for vore Patruljer, og her havde de rig Lejlighed til at se, hvordan andre Patruljer arbejdede.

Der arbejdedes i Lejren til Middag. De fremmede Spejdere var vore Gæster til Spisningen paa Afdelingerne, og Kl. 1 toges der igen fat paa Arbejdet. Der var nu en Konkurrence i Kast med Redningsreb. Her klarede vore Spejdere sig godt, og med en Smule mere Træning tror jeg egentlig, vi kan opnaa stor Færdighed paa dette Omraade.

Samtidig var der Kogeprov. Der skulde koges 2 Liter Vand paa kortest mulig Tid og med Points for for meget og for lidt Vand. Ogsaa denne Prøve klarede vi ret pænt, selv om 1. Patrulje lod vente lidt længe paa sig.

Efter Kaffe-tid skulde saa det mest spændende foregaa.

Paa Opslagstavlen stod kun: Sporingsopgave i Omegnen, saa det kunde jo være mange Ting, og jo nærmere man naaede Kaffe-tid, des højere steg Spændingen, specielt da man opdagede, at Wiwe var forsvundet paa Cykle.

Efter Kaffe-drikningen stillede Spejderne op i Storehjemsgaarden og modtog her Meddelelse om, at der i Lunden laa skjult 12 Meldinger. Hver Patrulje skulde finde én og starte Løbet efter den Ordre, Meldingen indeholdt.

Der blev et sandt Kapløb om at komme i Lunden og finde det skjulte og komme afsted hurtigst muligt.

Slag i Slag gik det med Afgangen „ud paa Rov“. De forskellige Meldinger, hvoraf nogle var affattede paa Morse, andre paa Kodesystem, førte Spejderne over Halkevad Lunden til Halkevad By og over Skørpinge tilbage til Halkevad Lunden, hvor de fandt en Melding, der lød:

Spøg over det laveste Sted paa F.U. Denne sidste var for mange af Patruljerne ret vanskelig at hitte ud af, specielt da enkelte Spejdere begyndte at klavre i Træerne i Stedet for at søge ved Brøndene, hvor Maalet var.

I Mellemtiden, medens Spejderne var borte fra Lejren, fandt Bedømmelsen Sted. Dommerne, O. R., Sorø og Lærer Nielsen, F. U., gik de forskellige Bygningsværker ret grundigt igennem og naaede lige at blive færdige med Bedømmelsen, til Spejderne kom tilbage fra Øvelsen. Der blev straks givet Ordre til Nedbrydning, og Kl. 7½ samledes alle Spejderne paa Baalpladsen til Lejrbaal.

Der blev afsunget en Sang, hvorefter O. R. uddelte nogle Idrætsmærker, og efter endnu en Sang holdtes Kritik over Dagens Øvelser.

Nr. 1 blev 6. Flakkebjerg Patrulje med 133 Points af 145 opnaaelige og vandt saaledes den for Flakkebjerg Patruljer udsatte Standerplade.

Nr. 2 blev „Bulldog“ Patruljen fra Sorø med 119 Points og fik den for de fremmede Spejdere udsatte Standerplade.

Efter Præmieuddelingen takkede Wiwe de fremmede Spejdere for deres Besøg, og med et muntert God Nat skiltes Spejderne. XX

150 Km.

3 Spejdere fra 1. Flakkebjerg Trop startede den 21. August paa en 150 Km. Vandretur paa Ruten Flakkebjerg — Slagelse — Sorø — Ringsted — Køge — Næstved og hjem. Turen gennemførtes paa 36 Timer, hvoraf de 6 var Hviletimer.

De raske Spejdere blev ved Middagstid den 23. August modtaget i Dalmose af en Patrulje, der med Sang og Musik fulgte Kilometerslugerne de sidste 3 Kilometer.

Paa Udkig i Naturen

Det lader til, at det kun er et Faatal, der er rigtig inde i Hemmelighederne ved Gipssporingen. I alt Fald har jeg faaet en Del Henvendelser om at fremkomme med en Forklaring paa, hvordan man bærer sig ad. Her er den. Den kan for-

Fod af Raavildt.

haabentlig gøre sit til, at endnu flere tager fat paa Gipsningen.

Opgaven fra Septemhernumret

var jo nogenlunde let — vel at mærke, hvis man kunde gipse! — Jeg havde bedt Jer om at sende et Stykke Lærkebark, og det var i og for sig kun, for at I skulde vide, at Lærkebarken er meget kraftig vinrød ind imod Træet, hvilket ganske tydeligt viser sig, naar man bryder et lille Stykke af den løse Bark af. Notér Jer dette ufejlbarlige Kendetegn paa et Lærketræ!

Grävlingen har voldt en Del Besvær. Flere skriver, at de nok har set Grave, men ingen „Fod“. Rimeligt nok, for der er jo mange gamle Grave, der ikke er beboede. Slaaenfrugten var selvfølgelig let at finde. Resultatet blev, at følgende vil faa tilsendt en Teltlygte: Høgepatruljen, 2. Aabenraa (Pf. H. Tang), Martin Jermind, Røde-Kro Trop, Jens Rjille, 2. Struer Trop.

Aabenraahøgene havde sendt en fin Samling Spor ind, blandt andet et Par med Grävlingefod, taget paa Sne.

Om at gaa paa Gipssporing.

Man bør bruge Gips Nr. 1, tilsat lidt Alun eller bedre endnu ren Alabastergips, der koster en 30–40 Øre pr. kg. Begge Dele kan faaes hos

Materialisten. Til Sporingen medbringes foruden Gipsen nogle lange Strimler Karton paa 4 cm's Højde, en Æske med „Clips“, en lille Konserverdaase eller en gammel Kop og en Sodavandsflaske med Vand og en Dolk.

Har man i Skoven eller paa Marken truffet paa et Spor, sætter man en Pind i Jorden og søger i den Retning, hvor Dyret kom fra, og i den, hvor det er gaaet, indtil man finder et særlig tydeligt Aftryk, der helst skal „staa“ paa Jord, ikke paa Blade eller Græs. Sand og Grus er ikke saa godt, men kan bruges; bedst er Lerjord eller den „Slik“, der bliver tilbage, naar Vandet fra Pytterne er fordampet. Jo blødere Jorden har været, og jo dybere Dyret har traadt, desto bedre Aftryk vil man kunne opnaa. Man lægger sig ned paa Knæ, puster forsigtig ned i Sporet og fjerner med stor Omhu Græsstraa, Pinde, Sten og andet, der er gledet ned. Et Stykke Karton tages frem og ved Hjælp af dette og to „Clips“ laves en Manchet, der sættes ned om Sporet. Selve Sporaftegningen maa ikke røres

Grävlingefod taget paa-Sne. (H. Tang).

af Manchetten. Gipsen røres nu ud paa samme Maade, som man rører Dejg ud til et Snobrød, altsaa Gips ned i Koppen, lidt Vand paa og Omrøring med Dolken eller en Pind, indtil det Hele er som en lind Grød. Nu kommer det vigtigste! Gipsen hældes ned i Sporet, saa det dækker dettes Bund, man lægger sig paa Maven og puster kraftigt til Gipsen, saa denne naar ud i de mindste

(Fortsættes Side 24.)

Danske Spejdere! Tag Stjerne Cacao med
paa Lejrturen. Den er *sund, nærende og dansk!*

Amerikas gamle Kulturfolk anvendte ikke Cacaoen paa samme Maade som vi. Den herlige Drik, som vi kalder Cacao, og som i Tusinder af danske Hjem tilberedes af Stjerne Cacao, var dem ganske ukendt. Man ved ikke bestemt, hvorledes de tilberedte deres chocolatl (af choco = skumme og atl = Vand), men meget kunde tyde paa, at de tilsatte baade Majsmel, Peber og Honning. Slaven og den fattige havde kun Raad til at nyde en Ubetydelighed af den attraaede Cacao, thi Cacaobønnerne var meget kostbare.

For 10 Cacaobønner kunde man saaledes købe en Hare, medens en Slave ikke kostede mere end 100 Cacaobønner.

Nutildags har alle
Raad til at drikke Cacao.

I vore Dage er alt dette forandret. Cacaoen er nutildags inden for saa godt som alles økonomiske Rækkevidde. Til en stor Kop Cacao medgaar der saaledes kun for ca. 2 Øre Stjerne Cacao, og hertil kommer, at Stjerne Cacao er af en uendelig højere Kvalitet end den, de fjerne Tiders Mexicanere maatte tage til Takke med. Stjerne Cacaoen fremstilles af de fineste, forædlede Cacaobønner, og behandles efter en Metode, der betegner Højdepunktet i teknisk Henseende.

Alle danske Spejdere burde drikke Stjerne Cacao. Denne Cacao er garanteret ren, har sin naturlige Farve og

indeholder den størst mulige Mængde energiskabende og nærende Stoffer, og desuden er Stjerne Cacao dansk, fremstillet af danske Arbejdere paa en dansk Fabrik.

Stjerne Cacao faas overalt og koster kun 50 Øre for en $\frac{1}{8}$ kg Pakke.

GRATIS

En lille Gave til Jeres Moder.

Galle & Jessen har udgivet en udmærket Kogebog — med et Forord af Fru Carla Meyer — og med 50 Opskrifter paa de lækreste Desserter og Kager. Skriv efter den paa nedenstaaende Kupon Jeres Moder vil blive glad for den — og I vil blive glade for de dejlige Desserter og Kager, den vil give hende Ideerne til.

A/S GALLE & JESSEN.
Lyngbyvej, København

De bedes portofrit sende mig
Deres Kogebog, med Forord af
Fru Carla Meyer.

Na

ADRESSE.....

Galle & Jessen's
Stjerne[®] Cacao

En Spadseretur paa Maanen

I Aviserne læser man, at det maaske vil være muligt om 10—20 Aar at flyve til Maanen med Raketmaskine. Der sker saa mange Ting i vor mærkelige Tid ikke mindst paa det tekniske Omraade, at man skal være forsigtig med at kalde noget fantastisk „umuligt“. Lad os derfor tænke Tanken til Ende og forestille os, hvad vi vilde se, hvis vi landede paa Maanen.

Vi kan endnu ikke faa Stenprøver fra Maanen og undersøge dem. Men en god, astronomisk Kikkert med 2000 Ganges Forstørrelse bringer os Maanen saa nær som 200 km, og da der ikke findes nogen Maane-atmosfære og ingen Skyer, kan man tage fortræffelige Fotografier.

I to Uger slynger Solen sine direkte Straaler mod Maanefjeldene, i de følgende Uger ligger disse i Kulde og Mørke. Vi kender den belyste Flade bedre end mange Egne af vor egen Klode. Af Bjergenes Skygge kan vi beregne deres. Højde. Vi kender Kraternes Tværnit og Dalenes Dybde. Men desværre ved vi intet eller kun lidt om, hvordan denne Overflade er blevet til.

Hvis man betragter Maanen med det blotte Øje, ser man nogle lyse og nogle mørke Partier. De mørke Pletter dækker omtrent en Trediedel af Fladen, og de minder om Kultegninger paa lyst Papir. Tegningen er stort anlagt og Linieføringen altid rund eller elliptisk.

Disse mørke Pletter kalder man den Dag i Dag for Hav, skønt de ikke indeholder en Draabe

Vand. De fleste „Havstrækninger“ er meget store. „Mare Imbrium“ (Imbrerhavet) er f. Eks. 1200 km bredt.

Betragter man Maanen med Kikkert, gør man den Opdagelse, at den er fuldstændig oversaaet med ringformede Bjerge. Vi ser Ringformationer med høje, afslidte og forvitrede Kanter. Man ser nogle, hvis Rande er elliptisk formede og nogle, der er ligesom kilet ind i andre Ringe. Deres Størrelse er højst forskellig.

Snittet gennem et Ringbjerg eller en Krater-ring er meget karakteristisk. Ringfladens Bund

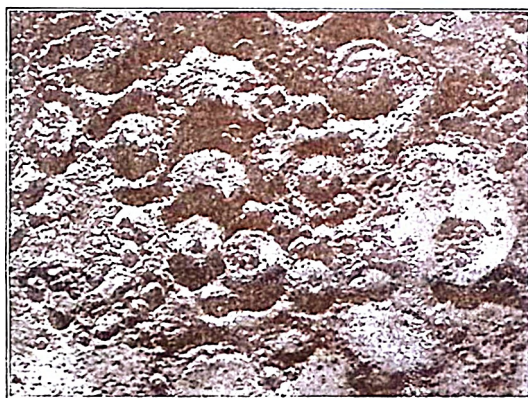
ligger altid dybere end den omliggende Slette, og i Midten af Ringen ser man ofte en mindre Kegle. Ringbjergene ses særlig tydeligt — paa Grund af den Skygge, de kaster — i det Bælte paa Maanens Overflade, hvor Dag og Nat netop skifter. Ofte ser man ogsaa enkelte lysende Punkter lige indenfor paa Natsiden; det er høje Bjerge, paa hvis Top Solen skinner, medens Foden

endnu har Nat. Da Atmosfæren jo helt mangler, kan der heller ikke være noget spredt Dagslys; hvor Solstraalerne ikke falder direkte, kommer der kun Lys fra de belyste Bjergsider.

Landskabet paa Maanen er ikke smilende eller kønt i almindelig Forstand. Det er sandsynligvis aldeles livløst og øde som det indre af Krateret i en nylig udbændt Vulkan her paa Jorden.

En Spadseretur paa Maanen vil derfor være nok saa interessant som smuk.

H—g.

Et Maanelandskab.

En Spejder er praktisk!

NATURSTUDIUM —

FOR ALVOR

Studiekredse i Vinter.

Woodcraft er efterhaanden blevet en meget vigtig Del af Spejderlivet. Spejderne er allerede temmelig godt inde i en Mængde af Naturens Hemmeligheder, men for de fleste gælder det, at jo mere de har lært og forstaaet, des mere ønsker de at lære. En Excursion giver det største Udbytte og den største Glæde til de Deltagere, der har de bedste Forudsætninger.

Intet er da naturligere end at bruge en Del af Vintertiden til at samle nogle Kundskaber om Naturen. Ved Læsning og Samtale naar man meget langt, endog i den Slags levende Sager som Botanik og Naturhistorie.

I en Studiekreds søger man at udveksle Erfaringer og Tanker om et bestemt Emne. I Fællesskab læser man en mindre Bog om Emnet. Hvis man har en Studiekreds over Naturiagttagelse, tager man som Grundlag Andersen og Ødum: Paa Opdagelse i Naturen og

samtaler derom i en Række af Timer. Hver Deltager finder sit særlige Felt, som han vil samle sig om; én kan ønske at lære alle Træerne at kende paa deres nøgne Vintergrene og efter deres Voksesteder. En anden vil klare sig Stenarterne og Danmarks Tilblivelse, saa han faar noget at vide om „Oldsager“ i Brosten, Skærvedynger og Landskabsformer.

Hvis Studiekredsen vil have Fuglene som Emne, tager man som fælles Bog: P. Skovgaard: Hvorledes lærer man Fuglene at kende, og hver enkelt Deltager udvælger sig noget med Fuglene at undersøge, f. Eks. Antallet af forskellige Fugle i Københavns Parker eller Ændernes og Maagernes Morgenrejser og Aftenrejser til og fra Sørne eller Beskrivelse af nogle Fuglereder.

En tredie Studiekreds kan samle sig om Insekterne og læse Damgaard-Hansen: De smaa Dyrs Liv („Holger Danske“, Maj 1913).

De Spejderførere, som gerne vil lede Studiekredse med Drengene, opfordres ogsaa til at gaa med i de Kredse, som nu i Vinter vil blive ledet af undertegnede. Fremgangsmaaden vil blive saa alsidig, at enhver kan følge med og faa Tilskyndelser til at se og opleve mere og samle paa Naturgenstande. Smaa Udflugter og Besøg paa Samlinger vil blive ordnet.

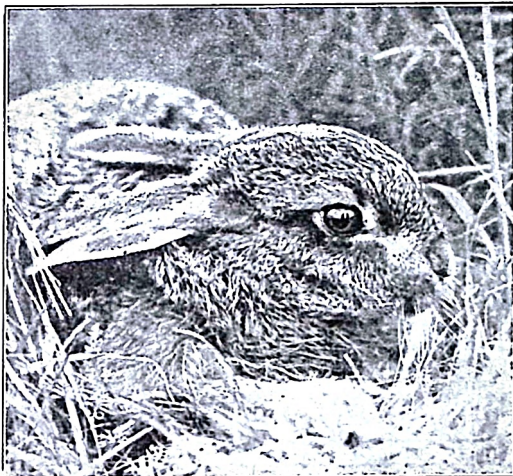
En Studiekreds over Naturiagttagelse vil begynde paa Korpskontoret, Studiestræde 30, (som Spejderkorpset velvilligst har stillet til Raadighed) Mandag den 2. November Kl. 8 og fortsætte saa vidt muligt hver Mandag.

En anden Studiekreds over Fugle vil begynde paa Korpskontoret, Studiestræde 30, Onsdag den 4. November Kl. 8 og fortsætte saa vidt muligt hver Onsdag. Betalingen er 25 Øre pr. Time.

Halfdan Lange,
Holsteinsgade 24. Tlf. Øbro 644.

I Tilslutning til Hr. Halfdan Langes Opfordring ønsker jeg at meddele, at der sidste Vinter — som et Forsøg — dannedes en Studiekreds, som samledes en Gang om Ugen paa Korpskontoret. En Del Førere og ældre Spejdere deltog og havde et endog usædvanlig godt Udbytte af Arbejdet. Ikke alene var Studieaftenerne overmaade fornøjelige, men Deltagerne fik deres Kundskaber uddybet og suppleret og fik Øjnene aabnet for endnu flere af Naturens Herligheder. Jeg har selv deltaget i Langes Excursioner og glædet mig over den storartede og friske Maade, han behandler Stoffet paa.

Tage Carstensen.

Et flot Nærbillede af en Hare.

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyltede Modeller.

W. GREEN, Sølvsmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spil Badminton i Gymnastiksalen.

Forlang

„SYKES“
engelske Badminton-
Artikler.

KØB OG SALG

af alle Slags
Frimærker.
Billigere end
andre, hvor-

Udvalgt sendes
overalt.

forbetaleme-
re, naar De
hos mig kø-
ber billigst.

Udvalgt sendes
overalt.

JOHN GOTH

KLOSTERSTRÆDE 15 . TELF. BYEN 1945 X.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Paa Udkig i Naturen.

(Fortsat fra Side 20.)

Hjørner og Spidser. Saa kommer man lidt mere Gips paa og bliver ved, indtil Gipsen staar halvt op i Manchetten. Saa er man færdig, men det gælder om at give sig god Tid, og derfor er det formaalstjenligt at sætte tre Pinde op mod hverandre over Sporet og ganske roligt forsvinde paa Jagt efter et nyt Spor. Naar man kommer tilbage, efter en halv Times Forløb, er Gipsen antagelig stiv, og med Dolken kan Sporet skæres af med den Jord, der følger med. Tilbage er der nu kun at faa Jorden af, og dette kan enten ske ved, at man poster Vand paa, eller endnu bedre ved at man tørrer Aftrykket og piller Jorden af med en lille Børste og en Kniv.

Prøv det nu og lav saa en pæn, lille Samling til Patruljelokalet, men hvis I finder en sikker Maar eller Odder, saa send mig et Aftryk til Gillwellsamlingen. Til Slut kun dette: Aftryk kan ogsaa godt tages i Sne, og af Gipsaftrykkene kan man ved Hjælp af Voks let lave positive Aftryk.

Ny Opgave.

Indsend inden den 10. December til min nuværende Adresse: Blegdamsvej 10, København, følgende:

- 1) Gipsaftryk af et Stykke Raavildt.
- 2) En Askefrugt.
- 3) En Fjer af en vild Fugl med Angivelse af Fuglens Navn.

Navnene paa dem, der rigtigt løser denne Opgave, vil blive offentliggjort i Bladet, og den, der bliver udtaget som bedste Indsender, faar tilsendt „Paa Opdagelse i Naturen“ af Hee Andersen og Hilmar Ødum.

God Jagt!

Jens Hvass.

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Pris 10 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Randhuset,
Kommunen, m. fl.

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansensgade 73, v. Frederiksborgg. Tll. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Priser.

Den smukke flerfarvede Forside, tegnet af Axel Møllhøisen.

Ligesom de foregaaende Aar udgiver Spejderkorpset og K. F. U. M.-Spejderne i Forening ogsaa i Aar et smukt Julehefte. Det vil indeholde Tegninger af Jensenius og Alfred Schmidt, Smaahistorier fra Indien, en Artikel om Finslen, Generalsekretær Gunnar Engberg: „John Mott“, de Cros Dich: „Havet omkring Danmark i Tekst og Fotografier“, en Historie af Biskop Oldenburg og 2 spændende Fortællinger o. m. m.

Ligesom tidligere koster det 1 Kr., hvoraf 30 pCt. tilfalder Troppen.

Boghylden.

(Fortsat fra Side 11.)

„Paa Hajfangst ved de vestindiske Øer“, skrevet af en fjorten Aars Dreng ved Navn Halsey Fuller, er en morsom og livlig Bog. Den handler om to Drenges Rejse til Amerika og deres spændende Oplevelser dér, der blandt andet bestaar i Hajfiskeri, et Møde med Lindbergh og en rigtig Skattejagt. Egnet for Drengene fra 11—14 Aar. — Gyldendals Forlag.

I. M. H.

„Stormnatten“ af Chr. Reinhard er udkommet paa Gyldendals Forlag. Det er en fortræffelig Fortælling, der foregaar i 1943 her i Danmark, hvor en international Forbryderbande forsøger at stjæle en værdifuld Opfindelse. Handlin-

gen er meget dygtigt opbygget, den er stærkt koncentreret og godt fortalt i ganske korte og knappe Kapitler. Formen minder om en moderne Film. Bogen kan anbefales. H.—g.

Den fredløse er Titlen paa en Roman af Mayne Reid; Handlingen foregaar i Mexico. Hovedpersonen er Carlos, en forvoven Bøffeljæger. Bogen er fuld af næsten for dramatiske Optog, og i hvert Kapitel dør Helten adskillige Personer; det er næsten for meget af det gode.

E. M.

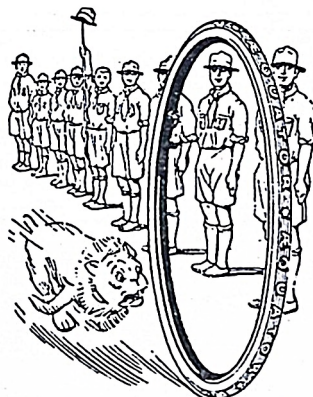
Kampen om Blokkhuset er en spændende Nybyggerfortælling, i hvilken Forfatteren Edvard E. Ellis giver en fængslende Beretning om Nybyggerne og deres Kampe mod Indianerne. Hovedpersonerne er en Nybyggerdreng og hans gode Ven Indianeren Hjortefod, som begge kommer ud for farefulde Situationer, som de dog ved fælles Hjælp klarer.

E. M.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Schønning & Arvès
— Cykledæk —
og Slanger
Knagende stærke!

Her ser De

„Osmia Supra“

en bedre

Fyldepen

findes ikke.

Vi demonstrerer denne for Dem
og De vil straks se
den store **Fordel** ved at være

Ejer af en

Osmia-Supra
Fyldepen.

Selvfylderen „Brillant“
fra Kr. 6,00.

A/S

P. O. PEDERSEN

Sf. Kongensgade 21

Palæ 437. — København.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25. OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

J. H. HEDEMARK

Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

PETER

(Fortsat fra Side 15.)

vendte tilbage, eller skulde jeg have ham hos mig, til Døden skilte os? Hvorfor havde jeg ikke straks sat ham paa Plads? Skulde min letsindige Leg med Peter faa alvorligere Følger?

Det var en ung Mand med en meget daarlig Samvittighed, som den Nat laa og stirrede op mod det blinkende Sydkors.

Næste Formiddag satte vi Retten i Landsbyen og hørte taalmodigt paa Vidneforklaringerne i Sagen angaaende Drabet paa Tlalo.

Det hele var ganske dagligdags og ligetil. Drabsmanden, Ugwa, tilstod og erklærede sig rede til at følge med og tage de 5 Aars Straf-arbejde, som Maksimumtaksten var, men Loven bød, at alt skulde optegnes til en anstændig Rapport, saa jeg kunde ikke imødekomme hans Ønske, at „stoppe det for dømt Sludder og komme af Sted“, som han udtrykte sig.

Altsaa troppede Vidne efter Vidne op og afgav deres Forklaring, hvoraf det fremgik, at Ugwa ikke just var nogen særlig afholdt Medborger, thi hver og en vidste de at fortælle om noget ondt, han havde sagt eller bedrevet Intet Under, at han gerne vilde have alt „det Sludder“ stoppet.

Skønt ung og uprøvet forstod jeg nok, at de gode Vidner overdrev. Det var Spark til den fangne Løve, de leverede, og jeg søgte hæderligt at faa Løgnen sorteret fra; men Ugwa blev mere og mere sammenbidt og ophørte efterhaanden at hjælpe mig, idet han først svarede med Enstavelsesord og senere ganske tav, naar jeg spurgte, hvorledes det forholdt sig med de forskellige

A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Læssøesgade 17. Telef. Nora 3588.

Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**

Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2te. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.

Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Beskyldninger. Hans Ansigt blev helt graat, og Næsefløjene vibrerede.

„Pas paa,” hviskede en af mine Folk. „Om lidt gaar han amok.”

Jeg nikkede forstaaende og besluttede at standse Forhøret, men det var for sent. Ugva udstødte en rallende Lyd, om Mundvigene brød store Skumflager frem; han rev en Kafferkål fra Landsbyens Vagtmand og sprang fremad.

Det hele foregik i Brøkdelen af et Sekund, og jeg naaede ikke at rejse mig fra Feltstolen, hvor jeg sad, før den sorte Skikkelse var over mig. Men i samme Nu havde den lille Byldt ved mine Fødder forvandlet sig til et springende Rovdyr. En Kafferkål og et Barnehoved mødtes med en Lyd, jeg aldrig vil glemme, og den store Mand væltede bag over med den lille hængende ved Struben.

* *

Ved den yderste Post mod Nord-Vest er en lille Gravhøj. Den har et Trækors, som bærer Navnet „Peter”. Der lagde vi ham næste Aften til Hvile, den lille, trofaste Fyr. Aldrig, mens han levede, havde han haft saa meget som en Klud paa sin Krop, men den Dag svøbte vi ham i det engelske Flag, og stærke Mænd vædede den røde Dug med deres Taarer.

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Specialt siden 1901

Briller

Alle moderne optiske Hjælpemidler.
Zeiss Kontaktglas — Klikkestbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

BI-HONNING, ægte

fineste uforfalsket, tilkendt Guldmedaille, 3 Pd. 3.75, 6 Pd. 7.10, 9 Pd. 10.40, incl. Spand, 18 Pd. portofrit.

Fin gl Mjød $\frac{1}{2}$ Fl. 1.90. Sendes overalt.
Honning-Depotet, Nr. Søgade 39. Tlf. C. 8176.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Gøth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Har du nu igen slidt Saalerne af dine Støvler? Nu vil du vær'sgo lade Skomageren forsaale dem med

USKEID

Det er Verdens bedste Saalemateriale og varer 3 Gange saa længe som Læder.

Vi er nu flyttet til de store nye
Lokaler

SKINDERGADE 27

Hjørnet af Klosterstræde

hvor vi samtidig har aabnet en hel
ny Afdeling for **Sportsartikler.**

**Spejderudrustning - Lejrudstyr - Regnfrakker
Vindjakker - Sportsartikler.**

Husk nu den nye Adresse!!

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Dockers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Brønshøj billigste Cykleværksted

G. PEDERSEN. - Frederikssundsvej 127. Tlf. Bella 402.
RADIO - CYKLER
Cyklendele samt elektriske Artikler.
Reparat. af alle Radioapparater udføres. Ratebet. indr.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34
Ny Kabinet 6 Stk. Kr. 6 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

KENDER DU ANTHOS?

*Selvfolgtelig kender enhver den
af Navn, men kend den ogsaa
af Gavn! Kob den allerede i Dag.*
Alm. Anthos 35 Ø. Hvid Anthos 50 Ø.

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

— Alf i Sport —
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Athletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30. Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembecks Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Forerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.